

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 81

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

55 tomas
2012 m. kovo 21 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/5/ES, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 2000/75/EB nuostatos dėl vakcinavimo nuo mėlynojo liežuvio ligos 1
- ★ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/6/ES, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių nuostatos, susijusios su mikrosubjektais ⁽¹⁾ 3

SPRENDIMAI

- ★ 2012 m. kovo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 243/2012/ES, kuriuo nustatoma daugiametė radijo spektro politikos programa ⁽¹⁾ 7

Kaina: 3 EUR

(Tęsinys antrajame viršelyje)

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

REGLAMENTAI

★ 2012 m. sausio 16 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 244/2012, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo, nustatant sąnaudų atžvilgiu optimalaus pastatams ir pastato dalims taikomų minimalių energinio naudingumo reikalavimų lygio skaičiavimo lyginamosios metodikos principus ⁽¹⁾	18
★ 2012 m. kovo 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 245/2012, kuriuo dėl pieno ir pieno produktų eksporto į Dominikos Respubliką iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1187/2009	37
2012 m. kovo 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 246/2012, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti	39
2012 m. kovo 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 247/2012 dėl importo licencijų išdavimo pagal paraiškas, pateiktas per pirmąsias 2012 m. kovo mėn. dienas, atsižvelgiant į pagal Reglamentą (EB) Nr. 620/2009 administruojamą aukštos kokybės jautienos tarifinę kvotą	41
2012 m. kovo 20 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 248/2012, kuriuo panaikinamas cukraus produktų, kuriems skirtos tam tikros tarifinės kvotos, importo licencijos paraiškų teikimo sustabdymas	42

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2012/5/ES

2012 m. kovo 14 d.

kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 2000/75/EB nuostatos dėl vakcinavimo nuo mėlynojo liežuvio ligos

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami prastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2000 m. lapkričio 20 d. Tarybos direktyvoje 2000/75/EB, nustatančioje mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir likvidavimo reikalavimus ⁽³⁾, nustatytos mėlynojo liežuvio ligos kontroliavimo taisyklės, kovos su ja ir jos likvidavimo priemonės, įskaitant apsaugos ir priežiūros zonų nustatymo ir mėlynojo liežuvio ligos vakcinų naudojimo taisykles;
- (2) anksčiau Sąjungoje buvo užregistruoti tik pavieniai tam tikrų mėlynojo liežuvio ligos viruso serotipų sukelti protrūkiai. Tie protrūkiai daugiausia pasitaikydavo pietinėse Sąjungos dalyse. Vis dėlto priėmus Direktyvą 2000/75/EB, o ypač po to, kai 2006 m. ir 2007 m. į Sąjungą pateko mėlynojo liežuvio ligos viruso 1 ir 8

serotipai, mėlynojo liežuvio ligos virusas Sąjungoje išplito plačiau, o kai kuriose teritorijose liga gali tapti endemine. Todėl tapo sunku kontroliuoti viruso plitimą;

- (3) Direktyvoje 2000/75/EB nustatytos vakcinavimo nuo mėlynojo liežuvio ligos taisyklės grindžiamos vadinamųjų „modifikuotų gyvų vakcinų“ arba „gyvų susilpnintų vakcinų“, kurios tos direktyvos priėmimo metu buvo vienintelės turimos vakcinos, taikymo praktika. Galima nepažeidautina tų vakcinų naudojimo pasekmė – vakcinose esantis virusas gali išplisti vietos lygiu tarp nevakcinuotų gyvūnų;
- (4) pastaraisiais metais naudojant naujas technologijas buvo sukurtos inaktyvintos mėlynojo liežuvio ligos vakcinos, kurios nekelia pavojaus išplisti vietos lygiu tarp nevakcinuotų gyvūnų. Per 2008 m. ir 2009 m. vakcinavimo kampanijas šios vakcinos buvo plačiai naudojamos, todėl šios ligos padėtis labai pagerėjo. Šiuo metu bendrai pripažįstama, kad inaktyvintų vakcinų naudojimas yra tinkamiausia aiškius simptomus turinčios mėlynojo liežuvio ligos kontrolės ir prevencijos priemonė Sąjungoje;
- (5) siekiant užtikrinti geresnę mėlynojo liežuvio ligos viruso plitimo kontrolę ir sumažinti žemės ūkio sektoriui tenkančią naštą dėl šios ligos, tikslinga iš dalies pakeisti Direktyva 2000/75/EB nustatytas galiojančias vakcinavimo taisykles, kad būtų atsižvelgta į naujausius technologinius vakcinų gamybos pokyčius;
- (6) ši direktyva turėtų įsigalioti kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kad naująsias taisykles galima būtų taikyti 2012 m. vakcinavimo sezoną;
- (7) šioje direktyvoje numatyti pakeitimai turėtų leisti lanksčiau taikyti vakcinavimo taisykles, atsižvelgiant į tai, kad šiuo metu esama inaktyvintų vakcinų, kurias galima sėkmingai naudoti teritorijose, kuriose neribojamas gyvūnų judėjimas;

⁽¹⁾ OL C 132, 2011 5 3, p. 92.

⁽²⁾ 2011 m. balandžio 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. gruodžio 15 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 46 E, 2012 2 17, p. 15). 2012 m. vasario 14 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 327, 2000 12 22, p. 74.

- (8) be to, nereikėtų atmesti gyvų susilpnintų vakcinų naudojimo galimybės – su sąlyga, kad bus taikomos tinkamos atsargumo priemonės, nes jas vis dar gali būtina naudoti tam tikromis aplinkybėmis, pvz., aptikus naują mėlynojo liežuvio ligos viruso serotipą, nuo kurio nėra inaktyvintų vakcinų;
- (9) todėl Direktyva 2000/75/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2000/75/EB iš dalies keičiama taip:

- 1) 2 straipsnis papildomas šiuo punktu:

„j) „gyvos susilpnintos vakcinos“ - vakcinos, kurios gaminamos adaptuojant mėlynojo liežuvio ligos viruso lauko izoliatus atliekant serijinę persėjimą audinių kultūroje arba užperėtuose vištų kiaušiniuose.“;

- 2) 5 straipsnis pakeičiamas taip:

„5 straipsnis

1. Valstybės narės kompetentinga institucija gali nuspręsti leisti naudoti mėlynojo liežuvio ligos vakcinas, jeigu:

- a) toks sprendimas grindžiamas kompetentingos institucijos atlikto konkretaus rizikos vertinimo rezultatais;
- b) Komisija yra informuojama prieš vykdant tokį vakcinavimą.

2. Visais atvejais, kai naudojamos gyvos susilpnintos vakcinos, valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija pažymėtų:

- a) apsaugos zoną, kurią sudaro bent vakcinavimo teritorija;
- b) priežiūros zoną, kurią sudaro Sąjungos teritorijos dalis, esanti bent 50 km atstumu nuo apsaugos zonos.“;

- 3) 6 straipsnio 1 dalies d punktas pakeičiamas taip:

„d) įgyvendina priemones, patvirtintas 20 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, ypač tas, kurios susijusios su vakcinacijos programos ar kitų alternatyvių priemonių įdiegimu;“

- 4) 8 straipsnio 2 dalies b punktas pakeičiamas taip:

„b) priežiūros zoną sudaro Sąjungos teritorijos dalis, esanti bent 50 km atstumu nuo apsaugos zonos, kurioje per pastaruosius 12 mėnesių gyvūnai nebuvo vakcinuojami nuo mėlynojo liežuvio ligos gyvomis susilpnintomis vakcinomis.“;

- 5) 10 straipsnio 2 punktas pakeičiamas taip:

„2. priežiūros zonoje būtų uždrausta vakcinuoti nuo mėlynojo liežuvio ligos naudojant gyvas susilpnintas vakcinas.“

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2012 m. rugsėjo 23 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko ne vėliau kaip nuo 2012 m. rugsėjo 24 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja kitą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2012 m. kovo 14 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
N. WAMMEN

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2012/6/ES

2012 m. kovo 14 d.

kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių nuostatos, susijusios su mikrosubjektais

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 50 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 2007 m. kovo 8 ir 9 d. Europos Vadovų Taryba savo išvadose pabrėžė, kad mažinti administracinę naštą yra svarbu norint skatinti Europos ekonomiką ir kad būtinos didelės bendros pastangos administracinei naštai Europos Sąjungoje mažinti;
- (2) apskaita pripažinta viena iš pagrindinių sričių, kuriose gali būti mažinama bendrovių administracinė našta Sąjungoje;
- (3) Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB ⁽³⁾ apibrėžtos labai mažos, mažosios ir vidutinės įmonės. Tačiau po konsultacijų su valstybėmis narėmis paaiškėjo, kad toje rekomendacijoje nurodyti kriterijų dydžiai labai mažoms įmonėms apskaitos tikslais gali būti pernelyg dideli. Todėl reikėtų nustatyti labai mažų įmonių – mikrosubjektų – pogrupį, apimančią įmones, kurių bendros balanso sumos ir grynujų pajamų kriterijų dydžiai mažesni už tuos, kurie nustatyti labai mažoms įmonėms;
- (4) daugeliu atvejų mikrosubjektai užsiima veikla vietos ar regioniniu lygiu ir nevykdo arba beveik nevykdo tarpvalstybinės veiklos. Be to, mikrosubjektai atlieka svarbų vaidmenį kuriant naujas darbo vietas, skatinant mokslinius tyrimus ir plėtrą bei kuriant naujas ekonominės veiklos rūšis;

(5) mikrosubjektai turi ribotus išteklius, kad laikytųsi teisės aktuose nustatytų didelių reikalavimų. Tačiau jiems dažnai taikomos tokios pačios finansinės atskaitomybės taisyklės kaip ir didesnėms bendrovėms. Dėl tų taisyklių jiems tenka jų dydžio neatitinkanti našta, taigi tokia mažiausioms įmonėms, palyginti su didesnėmis įmonėmis, tenkanti našta yra neproporcinga. Todėl mikrosubjektams turėtų būti galima netaikyti tam tikrų reikalavimų, dėl kurių jiems gali tekti pernelyg sunki administracinė našta. Tačiau mikrosubjektams vis tiek turėtų būti taikomas nacionalinis reikalavimas tvarkyti registrus, iš kurių būtų matyti jų verslo sandoriai ir finansinė būklė;

(6) atsižvelgiant į tai, kad šioje direktyvoje nustatyti kriterijų dydžiai bus taikomi bendrovėms, kurių skaičius kiekvienoje valstybėje narėje itin skiriasi, ir į tai, kad mikrosubjektų veikla nedaro ar beveik nedaro poveikio tarpvalstybinei prekybai ar vidaus rinkos veikimui, valstybės narės, įgyvendindamos šią direktyvą nacionaliniu lygiu, turėtų atsižvelgti į skirtingą tų kriterijų poveikį;

(7) priimdamos sprendimus dėl mikrosubjektų režimo įgyvendinimo būdo arba jo tinkamumo Tarybos direktyvos 78/660/EEB ⁽⁴⁾ kontekste, valstybės narės turėtų atsižvelgti į savo rinkų specifines sąlygas ir poreikius;

(8) mikrosubjektai privalo atsižvelgti į finansinių metų pajamas ir išlaidas, neatsižvelgiant į tokių pajamų ar išlaidų gavimo ar mokėjimo datą. Vis dėlto apskaičiuoti išankstinius apmokėjimus ir sukaupias (gautinas) pajamas bei sukaupias sąnaudas ir ateinančio laikotarpio pajamas mikrosubjektams gali būti sunku. Todėl valstybės narės turėtų būti leista mikrosubjektams netaikyti reikalavimo apskaičiuoti ir pateikti tokius punktus tik tokia apimtimi, kiek tokio reikalavimo netaikymas susijęs su išlaidomis, kurios nėra žaliavų ir komplektavimo gaminių sąnaudos, vertės patikslinimai, personalo sąnaudos ir mokesčiai. Tokiu būdu galima sumažinti administracinę naštą, susidarantią apskaičiuojant palyginti mažus balansus;

(9) mikrosubjektams gali būti sunku paskelbti metinę atskaitomybę. Tuo pačiu metu valstybės narės reikia užtikrinti, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Todėl valstybės narės turėtų būti leidžiama mikrosubjektams netaikyti bendro reikalavimo paskelbti metinę atskaitomybę, jei balanso informacija yra pagal nacionalinę teisę tinkamai pateikta bent vienai paskirtai kompetentingai valdžios institucijai ir jei informacija yra perduota

⁽¹⁾ OL C 317, 2009 12 23, p. 67.

⁽²⁾ 2010 m. kovo 10 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 349 E, 2010 12 22, p. 111) ir 2011 m. rugsėjo 12 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 337 E, 2011 11 18, p. 1). 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. vasario 21 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

⁽⁴⁾ OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

verslo registru, kuriame pateikus prašymą būtų galima gauti dokumento kopiją. Tokiais atvejais Direktyvos 78/660/EEB 47 straipsnyje nustatytas reikalavimas skelbti visus apskaitos dokumentus pagal Direktyvos 2009/101/EB ⁽¹⁾ 3 straipsnio 5 dalį nebūtų taikomas;

(10) šios direktyvos tikslas – valstybėms narėms suteikti galimybę sukurti mikrosubjektams paprastą finansinės atskaitomybės aplinką. Naudojant tikrąsias vertes, gali būti reikalinga išsami informacija, kuria paaiškinama, koku pagrindu nustatyta tam tikrų objektų tikroji vertė. Atsižvelgiant į tai, kad mikrosubjektų režime numatyta paaiškinamaisiais raštais atskleisti labai mažai informacijos, mikrosubjektų atskaitomybės naudotojai nežinotų, ar balanse ir pelno (nuostolio) ataskaitoje pateiktos sumos grindžiamos tikrosiomis vertėmis. Todėl, siekiant šiuo atžvilgiu užtikrinti tikrumą tokiems naudotojams, valstybės narės mikrosubjektams, besinaudojantiems pagal šią direktyvą jiems taikytinomis išimtimis, neturėtų leisti arba neturėtų iš jų reikalauti rengti savo atskaitomybę tikrųjų verčių pagrindu. Mikrosubjektai, pageidaujantys arba turintys naudoti tikrąsias vertes, galės tai daryti taikydami kitus šia direktyva nustatytus režimus, jei tikrąsias vertes naudoti leidžia arba reikalauja valstybė narė;

(11) priimdamos sprendimus dėl mikrosubjektų režimo įgyvendinimo būdo arba jo tinkamumo pagal Direktyvos 78/660/EEB taikymo sritį, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad mikrosubjektai, kurie turi būti konsoliduojami pagal Tarybos direktyvą 83/349/EEB ⁽²⁾ dėl konsoliduotos atskaitomybės, turėtų tam tikslui pakankamai išsamius apskaitos duomenis, taip pat užtikrinti, kad šioje direktyvoje numatytos išimties nedarytų poveikio reikalavimui rengti konsoliduotą atskaitomybę pagal Direktyvą 83/349/EEB;

(12) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. sumažinti mikrosubjektų administracinę naštą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

(13) todėl Direktyvą 78/660/EEB reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

⁽¹⁾ 2009 m. rugpjūčio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/101/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės reikalauja iš Sutarties 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių siekiant apsaugoti narių ir trečiųjų asmenų interesus, koordinavimo, siekiant suvienodinti tokias apsaugos priemones (OL L 258, 2009 10 1, p. 11).

Pastaba: Direktyvos 2009/101/EB pavadinimas buvo pakoreguotas, kad būtų atsižvelgta į naują Europos bendrijos steigimo sutarties straipsnių numeraciją pagal Lisabonos sutarties 5 straipsnį; jame buvo daroma nuoroda į Sutarties 48 straipsnio antrą pastraipą.

⁽²⁾ OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 78/660/EEB pakeitimai

Direktyva 78/660/EEB iš dalies keičiama taip:

1) Įterpiamas šis straipsnis:

„1a straipsnis

1. Valstybės narės gali pagal 2 ir 3 dalis numatyti šioje direktyvoje nustatytų tam tikrų reikalavimų išimtis, taikomas bendrovėms, kurios balanso sudarymo dieną neviršija dviejų iš trijų toliau pateiktų kriterijų ribų (mikrosubjektai):

a) bendra balanso suma: 350 000 EUR;

b) grynosios pajamos: 700 000 EUR;

c) vidutinis darbuotojų skaičius finansiniais metais: 10.

2. Valstybės narės gali 1 dalyje nurodytoms bendrovėms netaikyti kai kurių ar visų šių reikalavimų:

a) reikalavimo nurodyti „Išankstinius apmokėjimus ir sukauptas (gautinas) pajamas“ ir „Sukauptas sąnaudas ir ateinančio laikotarpio pajamas“ pagal 18 ir 21 straipsnius;

b) kai valstybė narė pasinaudoja šios dalies a punkte numatyta galimybe, ji gali leisti toms bendrovėms nesilaikyti 31 straipsnio 1 dalies d punkto nuostatų, susijusių su „Išankstinių apmokėjimų ir sukauptų (gautinų) pajamų“ ir „Sukauptų sąnaudų ir ateinančio laikotarpio pajamų“ nurodymu, tik 3 dalies b punkto vi papunktyje nurodytų kitų išlaidų atveju, jei šis faktas pateiktas ataskaitos paaiškinamuosiuose raštuose arba po balansu, laikantis šios dalies c punkto;

c) reikalavimo parengti ataskaitos paaiškinamuosius raštus pagal 43–45 straipsnius, jei pagal šios direktyvos 14 straipsnį ir 43 straipsnio 1 dalies 13 punktą bei Direktyvos 77/91/EEB ^(*) 22 straipsnio 2 dalį reikalaujama informacija yra pateikiama po balansu;

d) reikalavimo parengti metinį pranešimą pagal šios direktyvos 46 straipsnį, jei pagal Direktyvos 77/91/EEB 22 straipsnio 2 dalį reikalaujama informacija pateikiama ataskaitos paaiškinamuosiuose raštuose arba po balansu, laikantis šios dalies c punkto;

e) reikalavimo paskelbti metinę atskaitomybę pagal 47–50a straipsnius, jei balanso informacija yra pagal nacionalinę teisę tinkamai pateikta bent vienai atitinkamos valstybės narės paskirtai kompetentingai valdžios institucijai. Kai kompetentinga valdžios institucija nėra centrinis registras, komercinis registras ar bendrovių registras, kaip nurodyta Direktyvos 2009/101/EB (**) 3 straipsnio 1 dalyje, kompetentinga institucija turi pateiktą informaciją užregistruoti registre.

3. Valstybės narės 1 dalyje nurodytoms bendrovėms gali leisti:

a) parengti tik sutrumpintą balansą, atskirai nurodant bent 9 arba 10 straipsniuose pateiktus raidėmis pažymėtus punktus, kai taikytina. Tais atvejais, kai taikomas 2 dalies a punktas, į balansą neįtraukiami 9 straipsnyje nurodyti skirsnio „Turtas“ E punktas ir skirsnio „Įsipareigojimai“ D punktas arba 10 straipsnyje nurodyti E ir K punktai;

b) parengti tik sutrumpintą pelno ir nuostolio atskaitą, atskirai nurodant bent šiuos punktus, kai taikytina:

i) grynosios pajamos;

ii) kitos pajamos;

iii) žaliavų ir komplektavimo gaminių sąnaudos;

iv) personalo sąnaudos;

v) vertės patikslinimai;

vi) kitos išlaidos;

vii) mokesčiai;

viii) pelnas ar nuostolis.

4. Valstybės narės mikrosubjektams, kurie naudojami bet kuria 2 ir 3 dalyse numatyta išimtimi, neleidžia taikyti 7a skirsnio arba nereikalauja, kad jie jį taikytų.

5. Laikoma, kad 1 dalyje nurodytų bendrovių atžvilgiu pagal 2, 3 ir 4 dalis parengta metinė atskaitomybė nurodo tikrą ir teisingą padėtį, kaip reikalaujama pagal 2 straipsnio 3 dalį, ir todėl tokiai atskaitomybei netaikomos 2 straipsnio 4 ir 5 dalys.

6. Jeigu jos balanso sudarymo dieną bendrovė viršija dviejų iš trijų 1 dalyje nustatytų kriterijų ribas arba jų neviršija, tas faktas 2, 3 ir 4 dalyse numatytų leidžiančių nukrypti nuostatų taikymui daro įtaką tik tada, jei tai iš eilės pasikartoja einamaisiais ir praėjusiais finansiniais metais.

7. Euro neįsivedusių valstybių narių atveju 1 dalyje nurodytų sumų ekvivalentas nacionaline valiuta yra apskaičiuo-

jamas taikant *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtą tos dienos, kurią įsigaliojo direktyva, kurioje nustatytos tos sumos, valiutų keitimo kursą.

8. 1 dalies a punkte nurodytą bendrą balanso sumą sudaro 9 straipsnyje pateikto skirsnio „Turtas“ A–E punktuose nurodytas turtas arba 10 straipsnio A–E punktuose nurodytas turtas. Jei taikomas 2 dalies a punktas, 1 dalies a punkte nurodytą bendrą balanso sumą sudaro 9 straipsnyje pateikto skirsnio „Turtas“ A–D punktuose nurodytas turtas arba 10 straipsnio A–D punktuose nurodytas turtas.

(*) 1976 m. gruodžio 13 d. Antroji Tarybos direktyva 77/91/EEB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės, siekdamos tokias priemones suvienodinti, reikalauja iš Sutarties 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų akcinių bendrovių, jų narių ir kitų interesų apsaugai, bendroves steigiant, palaikant ir keičiant jų kapitalą, koordinavimo (OL L 26, 1977 1 31, p. 1). Pastaba: Direktyvos 77/91/EEB pavadinimas buvo pakoreguotas, kad būtų atsižvelgta į naują Europos bendrijos steigimo sutarties straipsnių numeraciją pagal Amsterdamo sutarties 12 straipsnį ir Lisabonos sutarties 5 straipsnį; jame buvo daroma nuoroda į Sutarties 58 straipsnio antrą pastraipą.

(**) 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/101/EB dėl apsaugos priemonių, kurių valstybės narės reikalauja iš Sutarties 54 straipsnio antroje pastraipoje apibrėžtų bendrovių siekiant apsaugoti narių ir trečiųjų asmenų interesus, koordinavimo, siekiant suvienodinti tokias apsaugos priemones (OL L 258, 2009 10 1, p. 11). Pastaba: Direktyvos 2009/101/EB pavadinimas buvo pakoreguotas, kad būtų atsižvelgta į naują Europos bendrijos steigimo sutarties straipsnių numeraciją pagal Lisabonos sutarties 5 straipsnį; jame buvo daroma nuoroda į Sutarties 48 straipsnio antrą pastraipą.

2) 5 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nukrypdamos nuo 4 straipsnio 1 ir 2 dalių, valstybės narės gali investicinėms bendrovėms ir finansinėms holdingo kompanijoms nustatyti specialias metinės atskaitomybės formas, jei tų formų nurodoma šių bendrovių veiklos padėtis atitiktų 2 straipsnio 3 dalies reikalavimus. Valstybės narės nesuteikia galimybės investicinėms bendrovėms ar finansinėms holdingo kompanijoms pasinaudoti 1a straipsnyje nustatytais išimtimis.“

3) 53a straipsnis pakeičiamas taip:

„53a straipsnis

Valstybės narės nesuteikia galimybės pasinaudoti 1a, 11 ir 27 straipsniuose, 43 straipsnio 1 dalies 7a ir 7b punktuose, 46, 47 ir 51 straipsniuose nustatytais išimtimis bendrovėms, kurių vertybiniais popieriais leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, kaip apibrėžta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 14 punkte.“

2 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Jei ir kai valstybės narės nusprendžia pasinaudoti kuria nors Direktyvos 78/660/EEB 1a straipsnyje numatyta galimybe, jos užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi, visų pirma atsižvelgdamos į nacionaliniu lygiu susidariusią padėtį, susijusią su bendrovių, kurioms taikomi to straipsnio 1 dalyje nustatyti kriterijų dydžiai, skaičiumi. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ataskaita

Ne vėliau kaip 2017 m. balandžio 10 d. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui pateikia mikrosubjektų padėties ataskaitą, ypač atsi-

žvelgdama į nacionaliniu lygiu susidariusią padėtį, susijusią su bendrovių, kurios atitinka dydžio kriterijus ir kurių administracinė našta mažinama pritaikius reikalavimo dėl metinės atskaitomybės skelbimo išimtį, skaičiumi.

4 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2012 m. kovo 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. WAMMEN

SPRENDIMAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS SPRENDIMAS Nr. 243/2012/ES

2012 m. kovo 14 d.

kuriuo nustatoma daugiametė radijo spektro politikos programa

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus teisėkūros procedūra priimamo akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydamiės įprastos teisėkūros procedūros⁽²⁾,

kadangi:

(1) remiantis 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų Direktyva)⁽³⁾, Komisija gali teikti Europos Parlamentui ir Tarybai pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, kuriais nustatomos daugiametės radijo spektro politikos programos. Tos programos turėtų nustatyti naudojimosi radijo spektru strateginio planavimo ir derinimo pagal direktyvas, taikomas elektroninių ryšių tinklams ir paslaugoms, politikos kryptis ir tikslus. Tos politikos kryptys ir tikslai turėtų būti susiję su radijo spektro, kurio reikia vidaus rinkai sukurti ir veikti, prieinamumu ir veiksmingu naudojimu. Radijo spektro politikos programa (toliau – programa) turėtų būti siekiama tikslų ir remiami pagrindiniai veiksmai, išdėstyti 2010 m. kovo 3 d. Komisijos komunikate dėl strategijos „Europa 2020“ ir 2010 m. rugpjūčio 26 d. Komisijos komunikate dėl Europos skaitmeninės darbotvarkės, ir ji

yra vienas iš 50 prioritetinių veiksmų, išvardytų 2010 m. lapkričio 11 d. Komisijos komunikate „Kuriamas Bendrosios rinkos aktas“;

(2) šiuo sprendimu neturėtų būti daromas poveikis galiojančiai Sąjungos teisei, visų pirma 1999 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 1999/5/EB dėl radijo ryšio įrenginių ir telekomunikacijų galinių įrenginių bei abipusio jų atitikties pripažinimo⁽⁴⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2002/19/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir susijusių priemonių sujungimo ir prieigos prie jų (Prieigos Direktyva)⁽⁵⁾, 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2002/20/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų leidimo (Leidimų Direktyva)⁽⁶⁾, Direktyvai 2002/21/EB, taip pat 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimui Nr. 676/2002/EB dėl radijo spektro politikos teisinio reguliavimo pagrindų Europos bendrijoje (Sprendimas dėl radijo spektro)⁽⁷⁾. Šiuo sprendimu taip pat neturėtų būti daromas poveikis pagal Sąjungos teisę nacionaliniu lygmeniu taikomoms priemonėms, kuriomis siekiama bendro intereso tikslų, ypač tikslų, susijusių su turinio reguliavimu ir audiovizualine politika; neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių teisei tvarkyti ir naudoti savo radijo spektrą viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo bei gynybos tikslais;

(3) radijo spektras yra labai svarbus viešasis išteklius, naudojamas ypač svarbiuose sektoriuose ir paslaugose, įskaitant judrųjį, belaidį plačiajuostį ir palydovinį ryšį, televizijos ir radijo transliavimą, transportą, radiolokaciją, taip pat tokias taikymo sritis kaip signalizacija, nuotolinis valdymas, klausos aparatai, mikrofonai ir medicinos įranga. Jo reikia viešosioms tarnyboms, pavyzdžiui, saugumo ir saugos tarnyboms, įskaitant civilinę saugą, taip pat mokslinei veiklai, pavyzdžiui, meteorologijai, Žemės stebėjimui, radioastronomijai ir kosmoso tyrimams. Lengvos prieigos prie radijo spektro suteikimas taip pat yra svarbus užtikrinant elektroninių ryšių paslaugų teikimą, ypač piliečiams ir įmonėms, esantiems atokiose ir retai apgyvendintose vietovėse, pavyzdžiui, kaimo vietovėse arba salose. Todėl radijo spektro reguliavimo priemonės reikšmingos ekonomikos, saugos, sveikatos, viešojo intereso, kultūros, mokslo, socialinėje, aplinkos ir technikos srityse;

⁽¹⁾ OL C 107, 2011 4 6, p. 53.

⁽²⁾ 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2011 m. gruodžio 13 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą. 2012 m. vasario 15 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

⁽⁴⁾ OL L 91, 1999 4 7, p. 10.

⁽⁵⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 7.

⁽⁶⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 21.

⁽⁷⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 1.

- (4) turėtų būti patvirtintas atnaujintas ekonominis ir socialinis požiūris į radijo spektro valdymą, skirstymą ir naudojimą. Tame požiūryje ypač daug dėmesio turėtų būti skirta radijo spektro politikai, siekiant užtikrinti didesnę radijo spektro veiksmingumą, geresnę dažnių planavimą ir apsaugos nuo antikonkurencinio elgesio priemones;
- (5) Sąjungos lygmeniu strategiškai planuojant ir derinant radijo spektro naudojimą turėtų būti sustiprinta belaidžio elektroninio ryšio paslaugų ir įrangos vidaus rinka, taip pat kita su radijo spektro naudojimu susijusi Sąjungos politika, ir taip sukurta naujų galimybių diegti inovacijas, kurti darbo vietas ir tuo pat metu prisidėti prie ekonomikos atgaivinimo ir socialinės integracijos visoje Sąjungoje, kartu atsižvelgiant į ypatingą socialinę, kultūrinę ir ekonominę radijo spektro vertę;
- (6) radijo spektro tinkamo naudojimo suderinimas taip pat gali būti naudingas užtikrinant elektroninių ryšių paslaugų kokybę ir yra būtinas norint sukurti masto ekonomiją, kurios sąlygomis mažėtų belaidžių tinklų diegimo išlaidos ir kaina, kurią už belaidžio ryšio prietaisus moka vartotojai. Tuo tikslu Sąjungai reikia politikos programos, kuri būtų taikoma vidaus rinkai visose su radijo spektro naudojimu susijusiose Sąjungos politikos srityse, pavyzdžiui, elektroninių ryšių, mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir kosmoso, transporto, energetikos bei audiovizualinės politikos srityse;
- (7) programa turėtų būti skatinama konkurencija ir padedama kurti realios bendrosios skaitmeninės rinkos pagrindą;
- (8) programa visų pirma turėtų būti remiama strategija „Europa 2020“, atsižvelgiant į teikiant belaidžio ryšio paslaugas suteikiamas dideles galimybes skatinti žiniomis grindžiamą ekonomiką, kurti ir remti nuo informacinių ir ryšio technologijų priklausomus sektorius ir įveikti skaitmeninę atskirtį. Dėl to, kad vis daugiau naudojamos visų pirma audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis ir internetiniu turiniu, didėja spartos ir aprėpties paklausa. Programa taip pat yra vienas iš svarbiausių Europos skaitmeninės darbotvarkės, kurioje numatyta užtikrinti spartųjų plačiajuosčių interneto ryšių būsimoje tinklais ir žiniomis grindžiamoje ekonomikoje, veiksmų, ja nustatomas plataus užmojo tikslas – garantuoti visuotinę plačiajuosčio ryšio aprėptį. Kuo didesnės spartos ir pajėgumo tiek laidinio, tiek belaidžio plačiajuosčio ryšio užtikrinimas padeda siekti tikslo, kad ne vėliau kaip 2020 m. visi Sąjungos namų ūkiai turėtų galimybę turėti ne mažesnės kaip 30 Mb/s, o bent pusė – ne mažesnės kaip 100 Mb/s spartos plačiajuosť prieigą; tai labai svarbu siekiant skatinti ekonomikos augimą ir pasaulinį konkurencingumą ir taip užtikrinti ekonominę ir socialinę bendrosios skaitmeninės rinkos tvarią naudą. Šia programa taip pat turėtų būti remiama ir skatinama kituose sektoriuose įgyvendinama Sąjungos politika, pavyzdžiui, tvarios aplinkos ir ekonominės bei socialinės visų Sąjungos piliečių įtraukties politika. Atsižvelgiant į belaidžių taikomųjų sistemų svarbą inovacijoms, programa taip pat yra viena iš svarbiausių Sąjungos inovacijų politikos rėmimo iniciatyvų;
- (9) programa turėtų būti sukurta pagrindas vystymuisi – tuo remdamasi Sąjunga gali būti lydere plačiajuosčio belaidžio ryšio spartos, judrumo, aprėpties ir pajėgumo srityse. Toks lyderės vaidmuo nepaprastai svarbus siekiant sukurti konkurencingą bendrąją skaitmeninę rinką, kuri atvertų vidaus rinką visiems Sąjungos piliečiams;
- (10) programoje valstybėms narėms ir Sąjungos institucijoms turėtų būti nurodyti pagrindiniai principai ir tikslai iki 2015 m., taip pat nustatytos konkrečios įgyvendinimo iniciatyvos. Nors radijo spektro valdymas vis dar iš esmės yra nacionalinės kompetencijos dalykas, jis turėtų būti vykdomas pagal galiojančią Sąjungos teisę ir turėtų būti sudarytos sąlygos imtis veiksmų siekiant vykdyti Sąjungos politiką;
- (11) programoje taip pat turėtų būti atsižvelgta į Sprendimą Nr. 676/2002/EB ir į Europos pašto ir telekomunikacijų administracijų konferencijos (toliau – CEPT) techninę kompetenciją, kad radijo spektru grindžiama ir Europos Parlamento ir Tarybos sutarta Sąjungos politika galėtų būti įgyvendinta taikant technines įgyvendinimo priemones, pabrėžiant, kad prireikus tokių priemonių galima imtis siekiant įgyvendinti jau taikomą Sąjungos politiką;
- (12) kad būtų užtikrinta lengva prieiga prie radijo spektro, gali reikėti sukurti naujoviškas leidimų rūšis, kaip antai kolektyvinį radijo spektro naudojimą ar pasidalijimą infrastruktūra, kurios taikymui Sąjungoje gali būti sudarytos palankesnės sąlygos nustatius geriausią praktiką ir skatinant dalintis informacija, taip pat nustatius tam tikras bendras arba panašias radijo spektro naudojimo sąlygas. Jei nekyla pavojus, kad trukdžiai apsunkins kitų paslaugų plėtrą, reikėtų visų pirma išnagrinėti galimybes išduoti bendruosius leidimus (tokios leidimų rūšys reikalauja mažiausiai pastangų);
- (13) nors vadinamosios „kognityvinės technologijos“ vis dar technologinės plėtros etape, jas jau reikėtų toliau tirti, be kita ko, sudarant palankesnes sąlygas dalintis darbo rezultatais remiantis geolokacija;
- (14) prekyba radijo spektro naudojimo teisėmis, kartu nustatius lankstesnes naudojimo sąlygas, galėtų duoti nemažai naudos ekonomikos augimui. Todėl, jei Sąjungos teisėje jau nustatytos dažnių juostų lankstesnio naudojimo sąlygos, turėtų būti nedelsiant leista prekiauti tų juostų naudojimo teisėmis pagal Direktyvą 2002/21/EB. Dalijantis geriausios praktikos pavyzdžiais tokių dažnių juostų leidimų suteikimo sąlygų ir tvarkos srityje, taip pat bendrai taikant priemones, kuriomis siekiama neleisti

kaupiti radijo spektro naudojimo teisių, nes tai galėtų įtvirtinti dominuojamąją padėtį, arba išvengti atvejų, kai tokios teisės lieka nepagrįstai nepanaudotos, padėtų visoms valstybėms narėms suderintai nustatyti šias priemones, o visoje Sąjungoje būtų paprasčiau įsigyti tokias teises. Kolektyvinis (arba pasidalijamasis) radijo spektro naudojimas – kai neapibrėžtas skaičius nepriklausomų vartotojų ir (arba) prietaisų vienu metu konkrečioje geografinėje zonoje tam tikromis aiškiai apibrėžtomis sąlygomis turi prieigą prie radijo spektro tame pačiame dažnių diapazone – turėtų būti puoselėjamas, kai taikoma, nedarant poveikio Direktyvos 2002/20/EB nuostatomis, susijusioms su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis;

(15) Europos skaitmeninėje darbotvarkėje pabrėžiama, kad belaidis plačiajuostis ryšys yra svarbi priemonė konkurencijai skatinti, vartotojų pasirinkimo galimybės gerinti ir prieigai kaimo ir kitose vietovėse, kuriose diegti laidinių plačiajuosčių ryšių sunku arba ekonomiškai neperspektyvu, plėtoti. Tačiau valdant radijo spektrą gali būti pakeistas rinkos dalyvių vaidmuo ir jų įtaka (pavyzdžiui, jei esami naudotojai įgyja nepagrįstą konkurencinį pranašumą), o tai gali turėti įtakos konkurencijai. Ribota prieiga prie radijo spektro, ypač kai sumažėja reikiamas radijo spektras, gali būti kliūtis į rinką patekti naujoms paslaugoms arba taikomosios sistemoms ir gali stabdyti inovacijas ir konkurenciją. Naujų radijo spektro naudojimo teisių įsigijimo būdai (įskaitant radijo spektro naudojimo teisių perdavimą, nuomavimą arba kitokius naudotojų sandorius) ir nustatyti nauji lankstūs radijo spektro naudojimo kriterijai gali daryti poveikį esamai konkurencinei padėčiai. Todėl valstybės narės turėtų imtis tinkamų *ex ante* arba *ex post* reguliavimo priemonių (pavyzdžiui, imtis veiksmų siekiant iš dalies pakeisti galiojančias teises, tam tikrais atvejais neleisti įsigyti radijo spektro naudojimo teisių, nustatyti sąlygas, susijusias su radijo spektro atsargų kaupimu ir efektyviu jo naudojimu, pavyzdžiui, tokias, kurios nurodytos Direktyvoje 2002/21/EB, apriboti kiekvienos įmonės turimo radijo spektro kiekį arba neleisti kaupiti pernelyg daug radijo spektro naudojimo teisių), kad būtų išvengta konkurencijos iškraipymo, pagal pagrindinius Direktyvos 2002/20/EB ir 1987 m. birželio 25 d. Tarybos direktyvos 87/372/EEB dėl dažnių juostų, kurios turi būti paliktos viešajam paneuropiniam koriniam skaitmeniniam antžeminiam judriajam ryšiui suderintai diegti Bendrijoje ⁽¹⁾ (GSM direktyva), principus;

(16) parengus esamo radijo spektro naudojimo aprašą kartu su technologijų tendencijų bei radijo spektro būsimo poreikio ir paklausos analize, visų pirma 400 MHz ir 6 GHz diapazone, turėtų būti sudarytos galimybės nustatyti dažnių juostas, kuriose veiksmingumas galėtų būti padidintas, taip pat pasidalijimo radijo spektru galimybes, naudingas tiek komerciniam, tiek viešajam sektoriams. Esamų radijo spektro naudojimo būdų aprašo sudarymo ir palaikymo metodikoje turėtų būti tinkamai atsižvelgta į metodikos sukuriama administracinę naštą valdymo

institucijoms ir turėtų būti siekiama kuo labiau sumažinti tą naštą. Todėl rengiant esamų radijo spektro panaudojimo būdų aprašo sudarymo metodiką turėtų būti visapusiškai atsižvelgta į valstybių narių pateiktą informaciją pagal 2007 m. gegužės 16 d. Komisijos sprendimą 2007/344/EB dėl suderintų galimybių gauti informaciją apie radijo spektro naudojimą Bendrijoje ⁽²⁾;

(17) pagal Direktyvą 1999/5/EB nustatyti darnieji standartai būtini siekiant užtikrinti efektyvų radijo spektro naudojimą ir turėtų atitikti nustatytas teisinės bendro naudojimo sąlygas. Europos ne radijo elektros įrangos ir elektroninės įrangos bei tinklų standartais taip pat turėtų būti vengiama trikdyti radijo spektro naudojimą. Dėl to, kad belaidžių įrenginių, taikomųjų sistemų skaičius ir tankis didėja, ir dėl radijo spektro naudojimo tikslų įvairovės atsiranda toks bendras poveikis, kad dabartinių trukdžių valdymo metodų nepakanka. Todėl šie metodai, taip pat imtuvų charakteristikos ir tobulėni trukdžių išvengimo mechanizmai turėtų būti išnagrinėti ir dar kartą įvertinti;

(18) kai tinkama, valstybėms narėms turėtų būti leidžiama nustatyti kompensacines priemones, susijusias su perėjimo sąnaudomis;

(19) vadovaujantis Europos skaitmeninės darbotvarkės tikslais, belaidis plačiajuostis ryšys galėtų būti labai naudingas ekonomikos atsigavimui ir augimui, jei būtų skirta pakankamai radijo spektro, radijo spektro naudojimo teisės būtų suteikiamos greitai, o prekybą radijo spektru būtų leidžiama pritaikyti prie rinkos raidos. Europos skaitmeninėje darbotvarkėje raginama, kad ne vėliau kaip 2020 m. visiems Sąjungos piliečiams būtų užtikrinta bent 30 Mb/s spartos plačiajuostė prieiga. Todėl radijo spektras, kuris jau reguliuojamas pagal galiojančius Komisijos sprendimus, turėtų būti skiriamas tuose sprendimuose nustatytais sąlygomis. Priklausomai nuo paklausos rinkoje, ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d. remiantis Direktyva 2002/20/EB turėtų būti įvykdytos leidimų naudoti radijo spektrą antžeminiam ryšiui suteikimo procedūros, kad visiems būtų užtikrinta lengva prieiga prie belaidžio plačiajuosčio ryšio, visų pirma radijo dažnių juostose, nurodytose Komisijos sprendimuose 2008/411/EB ⁽³⁾, 2008/477/EB ⁽⁴⁾ ir 2009/766/EB ⁽⁵⁾. Palydovinė plačiajuostė prieiga galėtų būti greitas ir praktiškai įmanomas sprendimas siekiant papildyti antžemines plačiajuosčio ryšio paslaugas ir užtikrinti aprėptį atokiausiose Sąjungos vietovėse;

⁽²⁾ OL L 129, 2007 5 17, p. 67.

⁽³⁾ 2008 m. gegužės 21 d. Komisijos sprendimas 2008/411/EB dėl 3 400–3 800 MHz dažnių juostos antžeminėms sistemoms, kuriomis Bendrijoje galima teikti elektroninių ryšių paslaugas, suderinimo (OL L 144, 2008 6 4, p. 77).

⁽⁴⁾ 2008 m. birželio 13 d. Komisijos sprendimas 2008/477/EB dėl 2 500–2 690 MHz dažnių juostos suderinimo antžeminėms sistemoms, kuriomis Bendrijoje galima teikti elektroninio ryšio paslaugas (OL L 163, 2008 6 24, p. 37).

⁽⁵⁾ 2009 m. spalio 16 d. Komisijos sprendimas 2009/766/EB dėl 900 ir 1 800 MHz dažnių juostų suderinimo antžeminėms sistemoms, kuriomis galima teikti Europos masto elektroninių ryšių paslaugas Bendrijoje (OL L 274, 2009 10 20, p. 32).

⁽¹⁾ OL L 196, 1987 7 17, p. 85.

- (20) kai tinkama, turėtų būti nustatyta lankstesnė tvarka, reglamentuojanti radijo spektro naudojimą, siekiant skatinti inovacijas ir didelės spartos plačiajuosčio ryšio jungtis, kurios įmonėms padėtų sumažinti išlaidas ir padidinti jų konkurencingumą bei suteiktų galimybes sukurti naujas sąveikas internetines paslaugas, pvz., švietimo, sveikatos ir visuotinės svarbos paslaugų srityse;
- (21) Europoje esant beveik 500 mln. didelės spartos plačiajuostę prieigą turinčių žmonių, būtų prisidedama prie vidaus rinkos vystymosi, sukuriant pasaulyje unikalią kritinę naudotojų masę, o tai visiems regionams atvertų naujų galimybių, kiekvienam naudotojui sukurtų papildomos vertės, o Sąjungai suteiktų pajėgumų būti pasaulyje pirmaujančia žinių ekonomika. Todėl spartus plačiajuosčio ryšio įdiegimas būtinas siekiant plėtoti Europos produktyvumą ir kurti naujas ir mažas įmones, galinčias tapti įvairių sektorių, pvz., sveikatos priežiūros, gamybos ir paslaugų pramonės, lyderėmis;
- (22) 2006 m. Tarptautinė telekomunikacijų sąjunga (toliau – TTS) pateikė vertinimą, kad 2020 m. kiekvieno TTS regiono, įskaitant Europą, komercinei judriojo ryšio pramonei reikėtų 1 280–1 720 MHz dažnių juostos radijo spektro tarptautinių judriojo ryšio telekomunikacijų 2000 (angl. IMT-2000) ir IMT pažangiųjų sistemų (t. y., 3G ir 4G judriojo ryšio komunikacijų) plėtrai. Pažymėtina, kad mažesnis dydis (1 280 MHz) viršija kai kurioms šalims nustatytus reikalavimus. Be to, yra šalių, kurių atžvilgiu nustatytas didesnį dydį (1 720 MHz) viršijantis reikalavimas. Abu šie dydžiai apima jau naudojamą arba planuojamą naudoti radijo spektrą, numatytą Prie-IMT sistemoms, IMT-2000 ir jų patobulinimams. Jei nebus atlaisvinamas reikalingas radijo spektras (pageidautina suderintu būdu pasauliniu lygmeniu), judriojo ryšio tinklų pajėgumo apribojimai sudarys kliūčių naujoms paslaugoms ir ekonomikos augimui;
- (23) 800 MHz dažnių juosta (790–862 MHz) yra optimali siekiant užtikrinti didelių teritorijų aprėptį belaidžio plačiajuosčio ryšio paslaugomis. Remiantis techninių sąlygų derinimu pagal Sprendimą 2010/267/ES ir 2009 m. spalio 28 d. Komisijos rekomendaciją „Veiksmingesnis „skaitmeninio dividendo“ naudojimas Europos Sąjungoje“⁽¹⁾, kurioje raginama antžeminį analoginį transliavimą nutraukti ne vėliau kaip 2012 m. sausio 1 d., taip pat atsižvelgiant į sparčius nacionalinio reguliavimo pokyčius, ta dažnių juosta elektroninio ryšio paslaugoms Sąjungoje turėtų būti iš esmės suteikta ne vėliau kaip 2013 m. Ilgesniu laikotarpiu būtų galima numatyti ir papildomą radijo spektrą, atsižvelgiant į technologijos tendencijų analizės rezultatus, su radijo spektru susijusius ateities poreikius ir jo paklausą. Atsižvelgiant į 800 MHz dažnių juostos tinkamumą transliuoti didelėse teritorijose, aprėpties masto reikalavimai, kai tinkama, galėtų būti susieti su teisėmis;
- (24) didesnės belaidžio plačiajuosčio ryšio galimybės nepaprastai svarbios siekiant suteikti kultūros sektoriui naujas platinimo platformas ir taip sudaryti sąlygas sėkmingai to sektoriaus raidai ateityje;
- (25) belaidės prieigos sistemos, įskaitant vietinius radijo ryšio tinklus, be licencijų gali išeiti už šiuo metu joms skiriamų dažnių juostų ribų. Atsižvelgiant į dabartinio radijo spektro naudojimo ir naujo radijo spektro poreikio aprašą, taip pat atsižvelgiant į radijo spektro naudojimą kitais tikslais, turėtų būti įvertinta, ar reikia ir ar įmanoma taikyti nelicencijuojamo radijo spektro skirstymą belaidės prieigos sistemoms, įskaitant vietinius radijo ryšio tinklus 2,4 GHz ir 5 GHz dažnių juostose;
- (26) nors transliavimas išliks svarbi turinio platinimo platforma, nes jis tebėra ekonomiškiausia visuotinio platinimo platforma, laidinis arba belaidis plačiajuostis ryšys ir kitos naujos paslaugos kultūros sektoriui atveria naujų galimybių padidinti savo platinimo platformų įvairovę, teikti paslaugas pagal pareikalavimą ir išnaudoti labai padidėjusio duomenų srauto teikiamą ekonominį potencialą;
- (27) norėdamos sutelkti dėmesį į daugiametės programos prioritetus, valstybės narės ir Komisija turėtų bendradarbiauti, kad paremtų tikslą sudaryti Sąjungai galimybes pirmauti belaidžio plačiajuosčio elektroninio ryšio paslaugų srityje, atlaisvinant pakankamai radijo spektro ekonomiškai perspektyviose dažnių juostose, kad tos paslaugos būtų plačiai prieinamos, ir šį tikslą pasiektų;
- (28) kadangi bendras požiūris ir masto ekonomija yra itin svarbūs plėtojant plačiajuostį ryšį visoje Sąjungoje, taip pat neleidžiant iškreipti konkurencijos ir suskaidyti rinkos tarp valstybių narių, valstybės narės tarpusavyje ir kartu su Komisija, veikdamos suderintai, turėtų nustatyti tam tikrą geriausią praktiką leidimų išdavimo sąlygų ir procedūrų klausimais. Tokios sąlygos ir procedūros galėtų būti aprėpties įpareigojimai, radijo spektro bloko dydis, teisių suteikimo terminas, prieiga virtualiųjų judriojo ryšio tinklų operatoriams ir radijo spektro naudojimo teisių galiojimo trukmė. Atsižvelgiant į prekybos radijo spektru svarbą radijo spektro naudojimo veiksmingumo didinimui ir belaidės įrangos bei paslaugų vidaus rinkos plėtojimui, tos sąlygos ir procedūros turėtų būti taikomos belaidžiam ryšiui paskirtoms dažnių juostoms, kurių naudojimo teisės gali būti perduotos arba išnuomos;
- (29) papildomo radijo spektro galėtų prireikti kituose, pavyzdžiui, transporto (saugos, informacijos ir valdymo sistemos), mokslinių tyrimų ir plėtos (toliau – MTP), e. sveikatos, e. įtraukties ir prireikus – visuomenės apsaugos bei pagalbos nelaimės atveju sektoriuose, atsižvelgiant į tai, kad šiais atvejais, siekiant šias paslaugas teikti greitai ir veiksmingai, dažniau naudojamas vaizdo informacijos ir duomenų perdavimas. Optimizuojant radijo spektro politikos ir MTP sinergiją, taip pat atliekant įvairių radijo

⁽¹⁾ OL L 308, 2009 11 24, p. 24.

- spektro naudotojų radijo spektro suderinamumo tyrimus, turėtų būti paskatintos inovacijos. Be to, atsižvelgiant į mokslinių tyrimų, atliktų pagal Mokslinių tyrimų, technologinės plėtros ir demonstracinės veiklos septintąją bendrąją programą (2007–2013 m.), rezultatus, būtina išnagrinėti, kokie yra radijo spektro poreikiai projektų, kurie galėtų suteikti didelių ekonominių arba investicinių galimybių, atveju, visų pirma mažosioms ir vidutinėms įmonėms skirtų projektų, kaip antai, kognityviosios radijo įrangos arba e. sveikatos projektų atveju. Kad MTP ir mokslinė veikla nenutrūktų, taip pat turėtų būti užtikrinta tinkama apsauga nuo žalingųjų trukdžių;
- (30) strategijoje „Europa 2020“ nustatyti tvarios ir konkurencingos ekonomikos, kurioje energija naudojama efektyviai, tikslai, pavyzdžiui, ne vėliau kaip 2020 m. 20 % padidinti energijos naudojimo efektyvumą. Europos skaitmeninėje darbotvarkėje pabrėžiama informacinių ir ryšių technologijų sektoriaus svarba. Pasiūlytos šios priemonės: visoje Sąjungoje sparčiau diegti pažangiąsias energetikos valdymo sistemas (pažangiuosius tinklus ir pažangiąsias matavimo sistemas), kurios naudojamomis ryšio galimybėmis mažina energijos suvartojimą, taip pat – kurti intelektines transporto sistemas ir pažangų transporto valdymą, kad būtų sumažintas transporto sektoriuje išmetamas anglies dioksido kiekis. Veiksmingai naudojant su radijo spektru susijusias technologijas, taip pat galėtų būti prisidėta mažinant radijo įrangos suvartojamos elektros energijos kiekį ir mažinant jos poveikį aplinkai kaimo ir atokiose vietovėse;
- (31) taikant nuoseklų požiūrį į leidimų naudoti radijo spektrą išdavimą Sąjungoje, turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į visuomenės sveikatos apsaugą nuo elektromagnetinių laukų, kuri yra labai svarbi siekiant užtikrinti piliečių gerovę. Laikantis 1999 m. liepos 12 d. Tarybos rekomendacijos 1999/519/EB dėl elektromagnetinių laukų poveikio plačiajai visuomenei ribojimo (0 Hz–300 GHz) ⁽¹⁾, būtina užtikrinti, kad būtų nuolat stebimas radijo spektro naudojimo jonizuojantysis ir nejonizuojantysis poveikis sveikatai, įskaitant faktinį suminį poveikį, atsirandantį, kai vis įvairesnei įrangai naudojami įvairūs radijo spektro dažniai;
- (32) siekiant tokių svarbiausių viešojo intereso tikslų kaip gyvybės apsauga, reikia suderintų techninių sprendimų, užtikrinančių valstybių narių saugos ir skubios pagalbos tarnybų sąveiką. Nuosekliai turėtų būti teikiama pakankamai radijo spektro, kad būtų kuriamos ir laisvai platinamos saugos paslaugos ir prietaisai, taip pat naujoviški visos Europos arba sąveikieji saugos ir skubios pagalbos sprendimai. Tyrimais atskleista, kad per artimiausius 5–10 metų visoje Sąjungoje papildomai reikės suderinto žemesnių nei 1 GHz dažnių radijo spektro, kad visuomenės apsaugai ir pagalbos nelaimės atveju teikimui būtų užtikrintos judriojo plačiajuosčio ryšio paslaugos;
- (33) radijo spektro reguliavimui būdingi svarbūs tarpvalstybiniai arba tarptautiniai aspektai, susiję su sklaidimo charakteristikomis, tarptautiniu rinkų, priklausomų nuo radijo ryšiu grindžiamų paslaugų, pobūdžiu ir būtinybe išvengti tarpvalstybinių žalingųjų trukdžių;
- (34) atsižvelgiant į susijusią Europos Sąjungos Teisingumo Teismo praktiką, tuo atveju, kai tarptautinio susitarimo dalykas iš dalies priklauso Sąjungos, o iš dalies – valstybių narių kompetencijai, labai svarbu užtikrinti glaudų valstybių narių ir Sąjungos institucijų bendradarbiavimą. Pagal nusistovėjusią teismų praktiką aiškinama, kad ta pareiga bendradarbiauti grindžiama vieningo atstovavimo Sąjungai ir jos valstybėms narėms tarptautiniu mastu principu;
- (35) tam, kad valstybės narės galėtų įvykdyti savo įsipareigojimus dažnių derinimo srityje pagal Sąjungos teisę, joms taip pat gali prireikti paramos dažnių derinimo klausimu dvišalėse derybose su kaimyninėmis Sąjungai nepriklausančiomis šalimis, įskaitant šalis kandidates ir stojančiąsias šalis. Tai taip pat turėtų padėti išvengti žalingųjų trukdžių, padidinti radijo spektro naudojimo veiksmingumą ir suvienodinti radijo spektro naudojimą net už Sąjungos sienų;
- (36) siekiant įgyvendinti šio sprendimo tikslus, svarbu sutvirtinti esamą institucijų struktūrą, skirtą Sąjungos lygmeniu koordinuoti radijo spektro politiką ir valdymą, be kita ko, klausimais, kurie tiesiogiai aktualūs dviem ar kelioms valstybėms narėms, visapusiškai atsižvelgiant į nacionalinių administracijų kompetenciją ir profesinę patirtį. Taip pat itin svarbu, kad standartizacijos įstaigos, mokslinių tyrimų institucijos ir CEPT bendradarbiautų ir koordinuotų savo veiklą;
- (37) siekiant užtikrinti vienodas šio sprendimo įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽²⁾;
- (38) kadangi šio sprendimo tikslo, t. y., nustatyti daugiametę radijo spektro politikos programą, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydama Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo sprendimu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

⁽¹⁾ OL L 199, 1999 7 30, p. 59.⁽²⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

- (39) Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai turėtų pateikti ataskaitą apie šio sprendimo įgyvendinimo rezultatus, taip pat apie planuojamus būsimus veiksmus;
- (40) rengdama pasiūlymą, Komisija visapusiškai atsižvelgė į Radijo spektro politikos grupės, įsteigtos pagal Komisijos sprendimą 2002/622/EB ⁽¹⁾, nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

1. Šiuo sprendimu nustatoma daugiametė radijo spektro politikos programa, skirta radijo spektro naudojimo strateginiam planavimui ir suderinimui, siekiant užtikrinti vidaus rinkos veikimą su radijo spektro naudojimu susijusiose Sąjungos politikos srityse, pavyzdžiui, elektroninių ryšių, mokslinių tyrimų, technologinės plėtros bei kosmoso, transporto, energetikos ir audiovizualinėje srityse.

Šis sprendimas neturi įtakos galimybėms turėti pakankamai radijo spektro kitoms Sąjungos politikos sritims, pavyzdžiui, civilinės saugos ir pagalbos nelaimės atveju, ir bendros saugumo ir gynybos politikos sritims.

2. Šiuo sprendimu nedaromas poveikis galiojančiai Sąjungos teisei, visų pirma direktyvoms 1999/5/EB, 2002/20/EB bei 2002/21/EB, ir, vadovaujantis šio sprendimo 6 straipsniu, Sprendimui Nr. 676/2002/EB bei Sąjungos teisę atitinkančioms nacionaliniu lygmeniu taikomoms priemonėms.

3. Šis sprendimas nedaro poveikio nacionaliniu lygmeniu taikomoms priemonėms, kurios visiškai atitinka Sąjungos teisę ir kuriomis siekiama bendrojo intereso tikslų, ypač susijusių su turinio reguliavimu ir audiovizualine politika.

Šis sprendimas nedaro poveikio valstybių narių teisei tvarkyti ir naudoti savo radijo spektrą viešosios tvarkos ir visuomenės saugumo bei gynybos tikslais. Kai šis sprendimas arba priemonės, pagal jį patvirtintos 6 straipsnyje nurodytose dažnių juostose, turi įtakos radijo spektrui, naudojamam valstybės narės išskirtinai ir tiesiogiai savo visuomenės saugumo užtikrinimo arba gynybos tikslais, valstybė narė, kiek tai būtina, gali tą dažnių juostą toliau naudoti visuomenės saugumo ir gynybos tikslais, kol atitinkamai šio sprendimo arba pagal jį patvirtintos priemonės įsigaliojimo datą juostoje esančių sistemų veikimas pamažu nutraukiamas. Ta valstybė narė tinkamai praneša Komisijai apie savo sprendimą.

2 straipsnis

Bendrieji reguliavimo principai

1. Valstybės narės skaidriai bendradarbiauja tarpusavyje ir su Komisija, siekdamos užtikrinti, kad visoje Sąjungoje būtų nuosekliai taikomi šie bendrieji reguliavimo principai:

- a) kuo tinkamesnė ir paprastesnė leidimų sistema taikoma taip, kad būtų užtikrintas kuo didesnis radijo spektro naudojimo lankstumas ir veiksmingumas. Tokia leidimų sistema grindžiama objektyviais, skaidriais, nediskriminaciniais ir proporcingais kriterijais;
 - b) skatinamas vidaus rinkos vystymasis, prisidedant prie to, kad ateityje visoje Sąjungoje būtų teikiamos skaitmeninės paslaugos, ir skatinant veiksmingą konkurenciją;
 - c) skatinama konkurencija ir inovacijos, atsižvelgiant į tai, kad siekiant sudaryti palankesnes sąlygas plačiajuosčio ryšio paslaugų prieinamumui ir veiksmingai reaguoti į padidėjusį duomenų srautą belaidžiu ryšiu, reikia vengti žalingųjų trukdžių ir užtikrinti techninę paslaugų kokybę;
 - d) nustatant technines radijo spektro naudojimo sąlygas, visapusiškai atsižvelgiama į atitinkamą Sąjungos teisę, įskaitant dėl elektromagnetinių laukų poveikio visuomenei apribojimo;
 - e) radijo spektro naudojimo teisių srityje, kai tai įmanoma, propaguojami technologijų ir paslaugų neutralumo principai.
2. Be šio straipsnio 1 dalyje apibrėžtų bendrųjų reguliavimo principų, elektroniniams ryšiams, vadovaujantis Direktyvos 2002/21/EB 8a, 9a ir 9b straipsniais ir Sprendimu Nr. 676/2002/EB, taikomi šie konkretūs principai:
- a) teisių naudoti radijo spektrą elektroninių ryšių tinklams ir paslaugoms ir individualių radijo dažnių naudojimo teisių perdavimo ar nuomos atžvilgiu laikomasi technologijų ir paslaugų neutralumo principo;
 - b) skatinamas radijo dažnių naudojimo visoje Sąjungoje derinimas, kad būtų atsižvelgiama į būtinybę užtikrinti jų veiksmingą ir rezultatyvų naudojimą;
 - c) sudaromos palankesnės sąlygos didesniai belaidžiu ryšiu perduodamų duomenų srautui ir plačiajuosčio ryšio paslaugoms (visų pirma skatinant lankstumą ir inovacijas), atsižvelgiant į poreikį vengti žalingųjų trukdžių ir užtikrinti techninę paslaugų kokybę.

3 straipsnis

Politikos tikslai

Siekdamos sutelkti dėmesį į šio sprendimo prioritetus, valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja, kad paremtų ir pasiektų šiuos politikos tikslus:

- a) skatinti veiksmingą radijo spektro valdymą ir naudojimą, siekiant kuo geriau patenkinti didėjančią dažnių naudojimo poreikį, atsižvelgiant į svarbią socialinę, kultūrinę ir ekonominę radijo spektro vertę;

⁽¹⁾ OL L 198, 2002 7 27, p. 49.

- b) siekti, kad būtų pakankamai ir laiku skirta tinkamo radijo spektro, kad būtų remiamas Sąjungos politikos tikslų įgyvendinimas ir būtų kuo geriau patenkintas didėjantis belaidžių ryšių perduodamo duomenų srauto poreikis, taip sudarant sąlygas komercinių ir viešųjų paslaugų plėtojimui, atsižvelgiant į tokius svarbius bendro intereso tikslus kaip kultūrų įvairovė ir žiniasklaidos pliuralizmas; tuo tikslu reikėtų dėti visas pastangas, siekiant ne vėliau kaip 2015 m., remiantis 9 straipsnyje nustatytu aprašu, nustatyti bent 1 200 MHz tinkamą radijo spektrą. Į tą dydį įtraukiamas ir jau naudojamas radijo spektras;
- c) įveikti skaitmeninę atskirtį ir prisidėti prie Europos skaitmeninės darbotvarkės tikslų įgyvendinimo, skatinant, kad ne vėliau kaip 2020 m. visi Sąjungos piliečiai turėtų prieigą prie bent 30 Mb/s spartos plačiajuosčio ryšio, ir sudarant galimybę Sąjungai turėti patį sparčiausią ir didžiausio pajėgumo plačiajuosčių ryšių;
- d) belaidžio elektroninės komunikacijos plačiajuosčio ryšio paslaugoms atlaisvinti pakankamai radijo spektro ekonomiškai perspektyviose dažnių juostose, kad tos paslaugos būtų plačiai prieinamos, ir taip sudaryti galimybes Sąjungai pirmauti šioje srityje;
- e) padidinti judriojo plačiajuosčio ryšio pajėgumus ir taip užtikrinti galimybes ir komerciniam, ir viešajam sektoriui;
- f) skatinti inovacijas ir investicijas, pasitelkiant didesnę radijo spektro naudojimo sąlygų lankstumą, nuosekliai visoje Sąjungoje taikant technologijų ir paslaugų neutralumo principus technologinių sprendimų, kurie gali būti priimti, atžvilgiu ir užtikrinant pakankamą reguliavimo nuspėjamumą, kaip, *inter alia*, yra numatyta pagal elektroninių ryšių reguliavimo sistemą, atlaisvinant suderintą radijo spektrą naujoms pažangiosioms technologijoms ir suteikiant galimybę prekiauti radijo spektro naudojimo teisėmis, taip sudarant galimybes ateityje plėtoti visoje Sąjungoje teikiamas skaitmenines paslaugas;
- g) sudaryti palankesnes sąlygas gauti lengvą prieigą prie radijo spektro naudojantis elektroninių ryšių bendrųjų leidimų teikiamais privalumais pagal Direktyvos 2002/20/EB 5 straipsnį;
- h) skatinti dalijimąsi pasyviąja infrastruktūra, jei tai atitinka proporcingumo ir nediskriminavimo principus, kaip numatyta Direktyvos 2002/21/EB 12 straipsnyje;
- i) išlaikyti ir plėtoti veiksmingą konkurenciją, ypač elektroninių ryšių paslaugų srityje, siekiant *ex ante* priemonėmis arba *ex post* taisomosiomis priemonėmis užtikrinti, kad tam tikros įmonės nekaupytų pernelyg daug radijo dažnių naudojimo teisių, jei tai daro didelę žalą konkurencijai;
- j) siekiant skatinti ekonomikos augimą ir masto ekonomiją Sąjungos lygmeniu, mažinti vidaus rinkos suskaidymą ir visapusiškai išnaudoti jos potencialą, atitinkamais atvejais geriau koordinuojant ir derinant radijo spektro naudojimo ir prieinamumo prie jo technines sąlygas;
- k) vengti kitų radijo arba ne radijo prietaisų žalingųjų trukdžių arba trikdžių, *inter alia*, sudarant palankesnes sąlygas rengti standartus, kurie prisidėtų prie veiksmingo radijo spektro naudojimo, ir padidinant imtuvų atsparumą trukdžiams, ypač atsižvelgiant į radijo prietaisų ir taikomųjų sistemų suminį poveikį didėjant jų stiprumui ir tankumui;
- l) skatinti naujų vartotojams skirtų produktų ir technologijų prieinamumą, siekiant užtikrinti vartotojų paramą perėjimui prie skaitmeninių technologijų ir efektyvų vadinamųjų skaitmeninių dividendų naudojimą;
- m) mažinti Sąjungos išmetamą anglies pėdsaką didinant techninį ir energetinį belaidžių ryšių tinklų ir įrangos našumą.

4 straipsnis

Didesnis veiksmingumas ir lankstumas

1. Bendradarbiaudamos su Komisija, valstybės narės prireikus skatina kolektyvinį ir pasidalijamąjį radijo spektro naudojimą.

Valstybės narės taip pat skatina plėtoti esamas ir naujas technologijas, pavyzdžiui, kognityvųjį radiją, įskaitant technologijas, kuriose naudojamos vadinamosios baltosios dėmės.

2. Valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja, siekdamos užtikrinti kuo lankstesnį radijo spektro naudojimą, skatinti inovacijas ir investicijas, sudarydamos galimybę naudoti naujas technologijas ir perduodamos ar nuomodamos radijo spektro naudojimo teises.

3. Valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja, skatindamos radijo įrangai ir telekomunikacijų galiniams įrenginiams taikomų standartų rengimą ir suderinimą, taip pat elektrinės ir elektroninės įrangos ir tinklų standartus, prireikus remdamosi atitinkamoms standartizavimo įstaigoms Komisijos suteikiamais standartizavimo įgaliojimais. Ypač daug dėmesio taip pat skiriama įrangos, kuria naudosis neįgalūs asmenys, standartams.

4. Valstybės narės skatina MTP veiklą, susijusią su tokiomis naujomis technologijomis kaip kognityviosios technologijos ir geolokacijos duomenų bazės.

5. Valstybės narės atitinkamais atvejais nustato radijo spektro naudojimo teisių suteikimo atrankos kriterijus ir procedūras, kuriomis būtų skatinama konkurencija, investicijos ir radijo spektro kaip viešosios gėrybės veiksmingas naudojimas, taip pat skatinamas naujų ir dabartinių paslaugų ir prietaisų veikimas vienu metu. Valstybės narės skatina, kad tinklams, prietaisams ir naudotojų taikomosioms sistemoms reikalingas radijo spektras būtų nuolat naudojamas veiksmingai.

6. Kai to reikia siekiant užtikrinti, kad radijo spektro naudojimo teisėmis būtų naudojamosi veiksmingai ir kad nebūtų kaupiamas radijo spektras, valstybės narės gali apsvarstyti galimybę imtis tinkamų priemonių, pavyzdžiui, taikyti pinigines baudas, skatinamųjų mokesčių priemonių panaudojimą arba teisių atėmimą. Tokios priemonės nustatomos ir taikomos skaidriai, nediskriminuojant ir proporcingai.

7. Elektroninių ryšių paslaugų srityje, siekdamas užtikrinti kuo didesnio pajėgumo ir spartos plačiajuosčių ryšių, valstybės narės, laikydamosi Direktyvos 2002/20/EB, ne vėliau kaip 2013 m. sausio 1 d. patvirtina paskirstymo ir leidimų suteikimo priemones, kurių reikia plačiajuosčio ryšio paslaugoms plėtoti.

8. Kad būtų išvengta galimo vidaus rinkos suskaidymo dėl skirtingų atrankos kriterijų ir procedūrų, pagal kurias suderintas radijo spektras skiriamas elektroninių ryšių paslaugoms teikti ir pagal kurias visose valstybėse narėse leidžiama prekyba tomis juostomis, kaip nustatyta Direktyvos 2002/21/EB 9b straipsnyje, Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir laikydama subsidiarumo principo, sudaro palankesnes sąlygas nustatyti geriausią praktiką, susijusią su leidimų išdavimo sąlygomis ir procedūromis, ir dalytis tokios praktikos pavyzdžiais, skatina dalintis informacija, susijusia su tokiu radijo spektru, kad visoje Sąjungoje, vadovaujantis technologijų ir paslaugų neutralumo principais, būtų padidintas nuoseklumas.

5 straipsnis

Konkurencija

1. Valstybės narės, vadovaudamosi direktyvomis 2002/20/EB ir 2002/21/EB, skatina veiksmingą konkurenciją ir užtikrina, kad elektroninių ryšių paslaugų vidaus rinkoje konkurencija nebūtų iškreipta.

Privačių elektroninių ryšių tinklų naudotojams suteikdamos radijo spektro naudojimo teises, jos taip pat atsižvelgia į konkurencijos klausimus.

2. Siekiant 1 dalies pirmos pastraipos tikslų ir nedarant poveikio konkurencijos taisyklių taikymui ir priemonėms, kurias valstybės narės patvirtino, kad būtų pasiektas bendrojo intereso tikslas pagal Direktyvos 2002/21/EB 9 straipsnio 4 dalį, valstybės narės gali, *inter alia*, patvirtinti priemones:

- a) apribojančias radijo spektro, kurio naudojimo teisės suteikiamos vienai įmonei, kiekį arba tokias naudojimo teises susiejiančias su tam tikromis sąlygomis, pavyzdžiui, įpareigojimu teikti didmeninę prieigą, nacionalinį ar regioninį tarp-tinklinį ryšį tam tikrose dažnių juostose arba tam tikrose panašių charakteristikų juostų grupėse, pavyzdžiui, žemiau 1 GHz ribos esančiose dažnių juostose, skirtose elektroninių ryšių paslaugoms. Tokias papildomas sąlygas gali nustatyti tik kompetentingos nacionalinės institucijos;
- b) rezervuojančias, jeigu tai yra tinkama atsižvelgiant į padėtį nacionalinėje rinkoje, tam tikrą dažnių juostos arba juostų grupės dalį, kuri galėtų būti paskirta naujiems rinkos dalyviams;
- c) nesuteikiančias naujų radijo spektro naudojimo teisių arba neleidžiančias naudoti radijo spektro pagal naują paskirtį tam tikrose dažnių juostose, arba susiejiančias naujų naudojimo teisių suteikimą arba leidimą naudoti radijo spektrą pagal naują paskirtį su tam tikromis sąlygomis, siekdamas išvengti konkurencijos iškraipymo dėl naudojimo teisių skyrimo, perdavimo arba kaupimo;
- d) uždraudžiančias perduoti radijo spektro naudojimo teises, kurioms netaikomos nacionalinės arba Sąjungos bendrovių susijungimo kontrolės priemonės, arba nustatančias jų perdavimo sąlygas, jeigu dėl tokių perdavimų galėtų būti padaryta didelė žala konkurencijai;

e) pagal Direktyvą 2002/20/EB iš dalies keičiančias galiojančias teises, kai to reikia siekiant *ex post* ištaisyti konkurencijos iškraipymą, atsiradusį dėl radijo dažnių naudojimo teisių perdavimo ar kaupimo.

3. Kai valstybės narės nori patvirtinti šio straipsnio 2 dalyje nurodytas priemones, jos veikia laikydamosi procedūrų, kurios taikomos nustatant ar keičiant tokias sąlygas, susijusias su radijo spektro naudojimo teisėmis, kurios nustatytos Direktyvoje 2002/20/EB.

4. Valstybės narės užtikrina, kad elektroninių ryšių paslaugų leidimų suteikimo ir atrankos procedūromis būtų skatinama veiksminga konkurencija, siekiant naudoti piliečiams, vartotojams ir įmonėms Sąjungoje.

6 straipsnis

Radijo spektro, skirto belaidžiam plačiajuosčiam ryšiui, poreikis

1. Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, imasi visų būtinų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad Sąjungoje pakankamai radijo spektro būtų suteikta aprėpties ir pajėgumų tikslais, siekiant suteikti Sąjungai galimybę turėti sparčiausią plačiajuosčių ryšių pasaulyje, sudarant sąlygas tam, kad pasitelkiant belaides taikomas sistemas ir Europos pirmavimą naujų paslaugų srityje būtų veiksmingai prisidėta prie ekonomikos augimo, ir prisidėta siekiant įgyvendinti tikslą, kad ne vėliau kaip 2020 m. visi piliečiai galėtų naudotis ne lėtesniu kaip 30 Mb/s spartos plačiajuosčiu ryšiu.

2. Valstybės narės suteikia galimybę naudotis dažnių juostomis, nurodytomis sprendimuose 2008/411/EB (3,4–3,8 GHz), 2008/477/EB (2,5–2,69 GHz) ir 2009/766/EB (900–1 800 MHz), tuose sprendimuose apibūdintomis sąlygomis, kad būtų skatinamos platesnės galimybės naudotis belaidžio plačiajuosčio ryšio paslaugomis piliečių ir vartotojų Sąjungoje naudai. Atsižvelgdamos į paklausą rinkoje, valstybės narės įvykdo leidimų suteikimo procedūras ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 31 d., nedarydamos poveikio vykdomam paslaugų diegimui ir taikydamos sąlygas, kuriomis vartotojams būtų suteikta lengva prieiga prie belaidžio plačiajuosčio ryšio paslaugų.

3. Valstybės narės skatina elektroninių ryšių paslaugų teikėjus nuolat vykdyti jų tinklų atnaujinimą pagal naujausias ir efektyviausias technologijas, kad jie sukurtų savo radijo spektro dividendus pagal paslaugų ir technologijų neutralumo principą.

4. Ne vėliau kaip 2013 m. sausio 1 d. valstybės narės įvykdo leidimų suteikimo procedūras, kad 800 MHz dažnių juosta būtų galima naudoti elektroninių ryšių paslaugoms. Gavusi atitinkamos valstybės narės tinkamai pagrįstą prašymą, Komisija leidžia iki 2015 m. gruodžio 31 d. taikyti specialias nukrypti leidžiančias nuostatas valstybėse narėse, kuriose dėl išskirtinių nacionalinių ar vietos aplinkybių arba dėl tarpvalstybinio dažnių derinimo problemų šia dažnių juosta nebūtų galima naudotis.

Jeigu po 2015 m. gruodžio 31 d. tebėra valstybės narės pagrįstų tarpvalstybinio dažnių derinimo problemų su viena ar keliomis šalimis, įskaitant šalis kandidates ar stojančiąsias šalis, ir dėl šių problemų negalima naudotis 800 MHz dažnių juosta, Komisija kasmet suteikia išskirtines nukrypti leidžiančias nuostatas tol, kol tokios problemos bus pašalintos.

Valstybės narės, kurioms suteikiamos pirmoje ar antroje pastraipose nurodytos nukrypti leidžiančios nuostatos, užtikrina, kad tai, jog naudojama 800 MHz dažnių juosta, nereikštų, kad kaimyninėse valstybėse narėse šios dažnių juostos nebūtų galima naudoti kitoms elektroninių ryšių paslaugoms nei transliavimas.

Ši dalis taip pat taikoma radijo spektro derinimo problemoms Kipro Respublikoje, kylančioms dėl to, kad Kipro Vyriausybėi užkirstas kelias veiksmingai kontroliuoti dalį savo teritorijos.

5. Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, nuolat vykdo belaidžio plačiajuosčio ryšio paslaugų pajėgumų poreikių stebėseną. Remdamasi 9 straipsnio 4 dalyje nurodytos analizės rezultatais, Komisija įvertina, ar reikia imtis veiksmų siekiant suderinti papildomas dažnių juostas, ir ne vėliau kaip 2015 m. sausio 1 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą šiuo klausimu.

Valstybės narės gali užtikrinti, kad atitinkamais atvejais perėjimo arba radijo spektro naudojimo persikirstymo tiesioginės išlaidos būtų tinkamai kompensuojamos pagal nacionalinę teisę ir vadovaujantis Sąjungos teise.

6. Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, atitinkamai atvejais skatina prieigą prie plačiajuosčio ryšio paslaugų, kurioms naudojama 800 MHz dažnių juosta, atokiose ir retai apgyvendintose vietovėse. Tai darydamos valstybės narės nagrinėja įvairius būdus ir atitinkamai atvejais imasi techninių ir reguliavimo priemonių, siekdamos užtikrinti, kad atlaisvinus 800 MHz dažnių juostą nebūtų padarytas neigiamas poveikis programų kūrimo ir specialųjų renginių (toliau – PMSE) įrangos naudotojams.

7. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, įvertina, ar pagrįsta ir įmanoma nalicencijuojamo radijo spektro paskirstymą taikyti ir belaidės prieigos sistemoms, įskaitant radijo ryšio vietinius tinklus.

8. Valstybės narės leidžia perduoti arba nuomoti radijo spektro naudojimo teises šiose suderintose dažnių juostose: 790–862 MHz, 880–915 MHz, 925–960 MHz, 1 710–1 785 MHz, 1 805–1 880 MHz, 1 900–1 980 MHz, 2 010–2 025 MHz, 2 110–2 170 MHz, 2,5–2,69 GHz ir 3,4–3,8 GHz.

9. Siekdamos užtikrinti, kad visi piliečiai turėtų prieigą prie pažangiųjų skaitmeninių paslaugų, įskaitant plačiajuosčių ryšių, visų pirma atokiose ir retai apgyvendintose vietovėse, valstybės narės ir Komisija gali išnagrinėti, ar yra pakankamai radijo spektro, kad būtų galima teikti plačiajuosčio palydovinio ryšio paslaugas, kuriomis sudaroma galimybė turėti prieigą prie interneto.

10. Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, išnagrinėja galimybę išplėsti pikocelių ir femtocelių prieinamumą ir naudojimą. Jos turi visapusiškai atsižvelgti į šių korinio ryšio bazinių stočių ir pasidalijamojo bei nalicencijuojamo radijo spektro naudojimo potencialą siekiant suteikti pagrindą belaidžiams jungliesiems tinklams, kuriems gali tekti esminis vaidmuo įveikiant skaitmeninę atskirtį.

7 straipsnis

Radijo spektro naudojimo poreikis vykdant kitų belaidžio ryšio sričių politiką

Siekiant remti tolesnį Sąjungos piliečiams teikiamų novatoriškų audiovizualinių žiniasklaidos ir kitų paslaugų plėtojimą, atsižvelgiant į bendrosios skaitmeninės rinkos teikiamą ekonominę ir socialinę naudą, valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, siekia užtikrinti, kad pakankamą radijo spektro dalį būtų galima naudoti tokioms palydovinio ir antžeminio ryšio paslaugoms teikti, jeigu toks poreikis yra aiškiai pagrįstas.

8 straipsnis

Radijo spektro naudojimo poreikis vykdant kitų konkrečių sričių Sąjungos politiką

1. Valstybės narės ir Komisija užtikrina radijo spektro prieinamumą ir saugo radijo dažnius, kurie yra būtini Žemės atmosferai ir paviršiui stebėti, kad būtų galima kurti ir naudoti kosmoso taikmenas ir tobulinti transporto sistemas, visų pirma skirtus pasaulinei civilinei palydovinės navigacijos sistemai, sukurtai pagal Galileo programą⁽¹⁾, ir Europos Žemės stebėsenos programai (GMES)⁽²⁾, taip pat intelektinėms transporto saugos ir transporto valdymo sistemoms.

2. Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, Komisija atlieka tyrimus dėl radijo spektrui naudoti reikiamos energijos taupymo, siekiant prisidėti prie anglies dioksido kiekio mažinimo grindžiamos politikos, ir svarsto galimybes suteikti radijo spektrą belaidžio ryšio technologijoms, kurios gali padėti sutaupyti kituose paskirstymo tinkluose, pavyzdžiui, vandentiekio tinkluose, vartojamą energiją ir padidinti jos vartojimo efektyvumą, įskaitant pažangiuosius elektros energijos tinklus ir pažangiąsias matavimo sistemas.

3. Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, siekia užtikrinti, kad suderintomis sąlygomis būtų suteikta pakankamai radijo spektro siekiant remti saugos paslaugų plėtojimą ir laisvą susijusių prietaisų apyvartą, taip pat inovacinių sąveikiųjų sprendimų kūrimą visuomenės saugos ir apsaugos, civilinės saugos ir pagalbos nelaimės atveju srityse.

4. Valstybės narės ir Komisija bendradarbiauja su mokslo ir akademinė bendruomene, kad nustatytų mokslinių tyrimų ir plėtros iniciatyvas ir inovacines taikomas sistemas, kurios galėtų padaryti didelį socialinį bei ekonominį poveikį ir (arba) suteikti investavimo galimybių, apvarsto tokių taikomųjų sistemų radijo spektro poreikį ir prireikus apvarsto galimybę skirti tokioms taikomosioms sistemoms pakankamai radijo spektro suderintomis techninėmis sąlygomis ir užtikrinant kuo mažesnę administracinę našta.

⁽¹⁾ 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 683/2008 dėl tolesnio Europos palydovinės navigacijos programų (EGNOS ir Galileo) įgyvendinimo (OL L 196, 2008 7 24, p. 1).

⁽²⁾ 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 911/2010 dėl Europos Žemės stebėsenos programos (GMES) ir jos pradinės praktinės veiklos 2011–2013 m. (OL L 276, 2010 10 20, p. 1).

5. Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, siekia užtikrinti, kad, vadovaujantis Sąjungos tikslais gerinti vidaus rinkos integraciją bei kultūros prieinamumą, reikiamos dažnių juostos būtų skirtos PMSE įrangai.

6. Valstybės narės ir Komisija siekia užtikrinti, kad radijo spektrą būtų galima naudoti radijo dažninio atpažinimo (RDA) ir kitoms daiktų interneto (DI) bevielio ryšio technologijoms, ir bendradarbiauja skatindamos rengti standartus bei derinti radijo spektro paskirstymą DI ryšiui visose valstybėse narėse.

9 straipsnis

Aprašas

1. Nustatomas dabartinio radijo spektro naudojimo tiek komerciniais, tiek viešaisiais tikslais aprašas.

Aprašo tikslai yra šie:

- a) sudaryti galimybes nustatyti tas dažnių juostas, kuriose dabartinio radijo spektro naudojimo veiksmingumas galėtų būti padidintas;
- b) padėti identifikuoti tas dažnių juostas, kurios galėtų būti tinkamos perskirstyti, ir radijo spektro pasidalijamojo naudojimo galimybes siekiant remti šiame sprendime nustatytą Sąjungos politiką, kartu atsižvelgiant į būsimą radijo spektro poreikį remiantis, *inter alia*, vartotojų ir operatorių reikmėmis, taip pat į tokių reikmių patenkinimo galimybes;
- c) padėti išanalizuoti įvairias radijo spektro naudojimo rūšis (tiek privatus, tiek viešojo sektorių naudotojų);
- d) padėti identifikuoti tas dažnių juostas, kurias būtų galima paskirti arba perskirstyti siekiant padidinti jų naudojimo veiksmingumą, skatinti inovacijas ir stiprinti konkurenciją vidaus rinkoje, nagrinėti naujas radijo spektro pasidalijamojo naudojimo galimybes tiek privatus, tiek viešojo sektorių naudotojų naudai, kartu atsižvelgiant į galimą teigiamą ir neigiamą paskirstymo arba perskirstymo poveikį dabartiniams tokių juostų ir gretimų juostų naudotojams.

2. Siekdama užtikrinti vienodą šio straipsnio 1 dalies įgyvendinimą, Komisija, kuo labiau atsižvelgdama į Radijo spektro politikos grupės nuomonę, ne vėliau kaip 2013 m. liepos 1 d. priima šiuos įgyvendinimo aktus:

- a) siekiant parengti praktines sąlygas ir vienodus formatus, kurie būtų taikomi valstybėms narėms renkant duomenis apie dabartinį radijo spektro naudojimą ir teikiant tokius duomenis Komisijai, su sąlyga, kad būtų laikomasi Sprendimo Nr. 676/2002/EB 8 straipsnyje nustatytų verslo konfidencialumo taisyklių ir gerbiama valstybių narių teisė neperduoti konfidencialios informacijos, atsižvelgiant į siekį kuo labiau sumažinti administracinę naštą ir sušvelninti įpareigo-

jimus, kurie pagal kitą Sąjungos teisę šiuo metu taikomi valstybėms narėms, visų pirma įpareigojimus suteikti konkrečios informacijos;

- b) siekiant parengti technologinių tendencijų, radijo spektro būsimo poreikio ir paklausos tose Sąjungos politikos srityse, kurioms taikomas šis sprendimas, analizės metodiką, visų pirma tų paslaugų atveju, kurios galėtų veikti 400 MHz–6 GHz dažnių diapazone, kad būtų nustatyti svarbūs plėtojami ir galimi radijo spektro naudojimo būdai.

Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 13 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Komisija administruoja 1 dalyje nurodytą aprašą, vadovaudamasi 2 dalyje nurodytais įgyvendinimo aktais.

4. Komisija atlieka technologinių tendencijų, radijo spektro būsimo poreikio ir paklausos analizę vadovaudamasi 2 dalies b punkte nurodytais įgyvendinimo aktais. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai tos analizės rezultatų ataskaitą.

10 straipsnis

Tarptautinės derybos

1. Tarptautinėse derybose radijo spektro klausimais taikomi šie principai:

- a) jeigu tarptautinių derybų dalykas patenka į Sąjungos kompetencijos sritį, Sąjungos pozicija nustatoma vadovaujantis Sąjungos teise;
- b) jeigu tarptautinių derybų dalykas iš dalies patenka į Sąjungos kompetencijos sritį ir iš dalies – į valstybių narių kompetencijos sritį, Sąjunga ir valstybės narės siekia nustatyti bendrąją poziciją, vadovaudamasi lojalaus bendradarbiavimo principo reikalavimais.

Taikant pirmos pastraipos b punktą, Sąjunga ir valstybės narės bendradarbiauja, vadovaudamasi vieningo atstovavimo Sąjungai ir jos valstybėms narėms tarptautiniu mastu principu.

2. Valstybių narių prašymu Sąjunga teikia joms teisinę, politinę ir techninę paramą, kad radijo spektro derinimo klausimai su Sąjungos kaimyninėmis šalimis, įskaitant šalis kandidates ir stojančiąsias šalis, būtų sprendžiami tokiu būdu, kad atitinkamos valstybės narės galėtų laikytis savo įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę. Teikdama tokią paramą, Sąjunga naudoja visais savo teisiniais ir politiniais įgaliojimais, siekdama skatinti Sąjungos politikos įgyvendinimą.

Siekdama užtikrinti Sąjungos radijo spektro politikos tikslų įgyvendinimą, Sąjunga taip pat remia trečiųjų šalių pastangas radijo spektro valdymą įgyvendinti taip, kad jis būtų suderinamas su Sąjungos radijo spektro valdymu.

3. Dvišaliu arba daugiašaliu pagrindu derėdamosi su trečiojomis šalimis, valstybės narės turi laikytis išsipareigojimų pagal Sąjungos teisę. Pasirašydamos dokumentus arba kitokiais būdais priimdamos tarptautinius su radijo spektru susijusius išsipareigojimus, valstybės narės prie pasirašomo dokumento arba kito priėmimo akto prideda bendrą deklaraciją, kurioje pareiškia, kad jos įgyvendins tokius tarptautinius susitarimus arba vykdys tokius tarptautinius išsipareigojimus laikydamosi savo išsipareigojimų pagal Europos Sąjungos sutartį ir Sutarčių dėl Europos Sąjungos veikimo.

11 straipsnis

Ivairių įstaigų bendradarbiavimas

1. Komisija ir valstybės narės bendradarbiauja stiprindamos esamą institucinę struktūrą, kad būtų skatinamas radijo spektro valdymo koordinavimas Sąjungos lygmeniu, be kita ko, sprendžiant dviem arba kelioms valstybėms narėms tiesiogiai aktualius klausimus, siekdamas, kad būtų plėtojama vidaus rinka ir užtikrinta, kad Sąjungos radijo spektro politikos tikslai būtų visiškai įgyvendinti.

2. Komisija ir valstybės narės skatina standartizavimo įstaigas, CEPT, Komisijos Jungtinių tyrimų centrą ir visas susijusias šalis glaudžiai bendradarbiauti techniniais klausimais, kad būtų skatinamas efektyvus radijo spektro naudojimas. Tuo tikslu jos radijo spektro valdymą ir standartizavimą nuosekliai sieja taip, kad būtų stiprinama vidaus rinka.

12 straipsnis

Viešos konsultacijos

Prireikus Komisija organizuoja viešas konsultacijas, kad surinktų visų suinteresuotųjų šalių ir plačiosios visuomenės nuomones apie radijo spektro naudojimą Sąjungoje.

13 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Radijo spektro komitetas, įsteigtas pagal Sprendimą Nr. 676/2002/EB. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis. Jei komitetas nuomonės nepateikia,

Komisija įgyvendinimo akto projekto nepriima ir taikoma Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa.

14 straipsnis

Politikos kryptių ir tikslų laikymasis

Jei šiame sprendime nenurodyta kitaip, valstybės narės jame nustatytas politikos kryptis ir tikslus pradeda taikyti ne vėliau kaip 2015 m. liepos 1 d.

15 straipsnis

Ataskaitų teikimas ir peržiūra

Ne vėliau kaip 2014 m. balandžio 10 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai pagal šį sprendimą vykdytos veiklos ir patvirtintų priemonių ataskaitą.

Valstybės narės pateikia Komisijai visą šio sprendimo taikymui peržiūrėti būtiną informaciją.

Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija atlieka šio sprendimo taikymo peržiūrą.

16 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis sprendimas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

17 straipsnis

Adresatai

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2012 m. kovo 14 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

N. WAMMEN

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS DELEGUOTASIS REGLAMENTAS (ES) Nr. 244/2012

2012 m. sausio 16 d.

kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo, nustatant sąnaudų atžvilgiu optimalaus pastatams ir pastato dalims taikomų minimalių energinio naudingumo reikalavimų lygio skaičiavimo lyginamosios metodikos principus

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2010 m. gegužės 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo ⁽¹⁾, ypač į jos 5 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

(1) Direktyvoje 2010/31/ES reikalaujama, kad Komisija deleguotuoju aktu nustatytų lyginamosios metodikos principus, skirtus apskaičiuoti sąnaudų atžvilgiu optimalių pastatams ir pastato dalims taikomų minimalių energinio naudingumo reikalavimų lygi;

(2) valstybės narės atsakingos už pastatams ir pastato dalims taikomų minimalių energinio naudingumo reikalavimų nustatymą. Reikalavimai turi būti nustatyti siekiant sąnaudų atžvilgiu optimalių lygių. Sprendimą dėl to, ar nacionalinis lyginamasis standartas nustatomas remiantis sąnaudų optimalumo skaičiavimais iš makroekonomikos perspektyvos (atsižvelgiant į bendras investicijų energiniam naudingumui didinti sąnaudas ir naudą visuomenei) ar atliktais griežtai laikantis finansinio požiūrio (atsižvelgiant tik į investicijas), priima valstybės narės. Nacionaliniai minimalūs energinio naudingumo reikalavimai neturėtų būti daugiau kaip 15 % mažesni nei sąnaudų optimalumo skaičiavimų rezultatas, priimtas kaip nacionalinis lyginamasis standartas. Sąnaudų atžvilgiu optimalus lygis yra naudingumo lygių, kuriems esant sąnaudų ir naudos per gyvavimo ciklą analizės rezultatas yra teigiamas, intervale;

(3) Direktyva 2010/31/ES skatinama pastatuose naudoti mažiau energijos, tačiau taip pat pabrėžiama, kad pastatų sektorius yra vienas didžiausių išmetamo anglies dioksido šaltinių;

(4) 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/125/EB, nustatančioje ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą ⁽²⁾, numatyta, kad tokiems gaminiams turi būti nustatomi minimalūs energinio naudingumo reikalavimai. Valstybės narės, nustatydamos techninėms pastatų sistemoms taikytinus nacionalinius reikalavimus, turi atsižvelgti į įgyvendinimo priemones, priimtas pagal šią direktyvą. Skaičiavimams pagal šį reglamentą naudojamos statybos produktų energinio naudingumo vertės turėtų būti nustatomos pagal 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos ir panaikinama Tarybos direktyva 89/106/EEB ⁽³⁾, nuostatas;

(5) siekiant ekonomiškai naudingo ar sąnaudų atžvilgiu optimalaus energinio naudingumo lygio, tam tikromis aplinkybėmis valstybės narės pastato dalims gali nustatyti ekonomiškai naudingus ar sąnaudų atžvilgiu optimalius reikalavimus, kuriais praktiškai būtų apriboti tam tikri pastatų konstrukcijos ir techniniai sprendimai ir skatinama naudoti didesnio energinio naudingumo su energija susijusius gaminius;

(6) taikant lyginamosios metodikos principus atliekami Direktyvos 2010/31/ES III priede nurodyti veiksmai: nustatomi pastatų etalonai (referenciniai pastatai), apibrėžiamos tiems pastatų etalonams taikytinos energijos

⁽¹⁾ OL L 153, 2010 6 18, p. 13.

⁽²⁾ OL L 285, 2009 10 31, p. 10.

⁽³⁾ OL L 88, 2011 4 4, p. 5.

vartojimo efektyvumo priemonės, įvertinamas su tomis priemonėmis susijęs pirminės energijos poreikis ir apskaičiuojamas su jomis susijusios išlaidos (t. y. grynoji dabartinė vertė);

- (7) Direktyvos 2010/31/ES I priede pateikti bendrieji energinio naudingumo skaičiavimo principai taikomi ir visiems sąnaudų atžvilgiu optimalių metodikos principų taikymo etapams, visų pirma skaičiuojant pastatų ir pastato dalių energinį naudingumą;
- (8) siekdamas lyginamosios metodikos principus pritaikyti prie nacionalinių aplinkybių, valstybės narės turėtų nustatyti numatomą pastato ir (arba) pastato dalies ekonominio gyvavimo ciklą, tinkamas išlaidas, susijusias su energijos nešiklių, produktų ir sistemų kaina, priežiūros ir naudojimo išlaidas, taip pat išlaidas, susijusias su darbo sąnaudomis, pirminės energijos konvertavimo koeficientus ir numatomą energijos kainos kitimą, nacionalinėmis aplinkybėmis taikytinus pastatuose naudojamo kuro rūšims, atsižvelgiant į Komisijos pateiktą informaciją. Valstybės narės taip pat turėtų nustatyti diskonto normą, kuri bus naudojama atliekant ir makroekonominį, ir finansinį skaičiavimą, pagal kiekvieną skaičiavimą atlikus jautrumo bent dviem palūkanų normoms analizę;
- (9) siekiant užtikrinti, kad lyginamosios metodikos principai visose valstybėse narėse būtų taikomi vienodai, Komisija galėtų nustatyti svarbiausias grynosios dabartinės vertės skaičiavimo sąlygas, tokias kaip skaičiavimo laikotarpio pradžios metai, išlaidų, į kurias reikėtų atsižvelgti, kategorijos ir taikytinas skaičiavimo laikotarpis;
- (10) nustatant bendrą skaičiavimo laikotarpį neprieštaraujama valstybių narių teisei nustatyti numatomą pastatų ir (arba) pastato dalių ekonominio gyvavimo ciklą, nes pastarasis gali būti ir ilgesnis arba trumpesnis už nustatytą skaičiavimo laikotarpį. Pastato arba pastato dalies numatomo ekonominio gyvavimo ciklo poveikis skaičiavimo laikotarpiui ribotas, nes pastarąjį labiau nulemia pastato renovacijos ciklas, t. y. laikotarpis, po kurio pastatas kapitališkai renovuojamas;
- (11) paprastai, kai skaičiuojant išlaidas remiamasi įvairiomis prielaidomis ar daromos prognozės, pvz., dėl energijos kainos kitimo per tam tikrą laikotarpį, kartu atliekama ir jautrumo analizė, kad būtų galima įvertinti svarbiausių įvesties parametrų pokyčių poveikį. Atliekant su sąnaudų atžvilgiu optimalių verčių skaičiavimais susijusią jautrumo analizę turėtų būti vertinamas bent energijos kainos kitimas ir diskonto norma, o geriausiu atveju turėtų būti atsižvelgiama ir į būsimą technologijos kainų raidą;

- (12) lyginamosios metodikos principai valstybėms narėms turėtų suteikti galimybę palyginti sąnaudų atžvilgiu optimalių verčių skaičiavimo rezultatus ir galiojančius minimalius energinio naudingumo reikalavimus ir remiantis to palyginimo rezultatu užtikrinti, kad minimalūs ener-

ginio naudingumo reikalavimai būtų nustatomi siekiant sąnaudų atžvilgiu optimalaus lygio. Valstybės narės taip pat turėtų apsvarstyti, ar toms pastatų kategorijoms, kurioms nebuvo nustatyta minimalių energinio naudingumo reikalavimų, nereikėtų nustatyti sąnaudų atžvilgiu optimalaus lygio minimalius energinio naudingumo reikalavimus;

- (13) sąnaudų atžvilgiu optimalių reikalavimų metodikoje neteikiama pirmenybės jokioms konkrečioms technologijoms ar technologiniams sprendimams. Ją taikant užtikrinama priemonių/rinkinių/variantų konkurencija per visą numatomą pastato ar pastato dalies gyvavimo laiką;
- (14) kaip numatyta Direktyvos 2010/31/ES 5 straipsnio 2 dalyje, Komisijai pateikiami skaičiavimo rezultatai, naudoti įvesties duomenys ir darytos prielaidos. Pagal šias ataskaitas Komisija turėtų sugebėti įvertinti valstybių narių pažangą siekiant sąnaudų atžvilgiu optimalaus minimalių energinio naudingumo reikalavimų lygio ir parengti tos pažangos ataskaitas;
- (15) siekiant apriboti valstybių narių administracinę našą, joms turėtų būti suteikta galimybė atlikti mažiau skaičiavimų ir tuo tikslu nustatyti reprezentatyvius daugiau nei vienos kategorijos pastatų etalonus; tai neturi jokios įtakos Direktyva 2010/31/ES nustatytam valstybių narių įpareigojimui tam tikroms pastatų kategorijoms nustatyti minimalius energinio naudingumo reikalavimus,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

Pagal Direktyvos 2010/30/ES 5 straipsnį ir I ir III priedus šiuo reglamentu nustatomi lyginamosios metodikos principai, pagal kuriuos valstybės narės skaičiuos sąnaudų atžvilgiu optimalų naujiems ir esamiems pastatams bei pastato dalims taikomų minimalių energinio naudingumo reikalavimų lygį.

Metodikos principais nustatomos energijos vartojimo efektyvumo priemonių, atsinaujinančiųjų energijos išteklių integravimo priemonių ir tokių priemonių rinkinių bei variantų palyginimo taisyklės, grindžiamos pirminės energijos vartojimo efektyvumu ir su tų priemonių įgyvendinimu susijusiomis sąnaudomis. Jais taip pat nustatoma, kaip šias taisykles taikyti pasirinktiems pastatų etalonams, siekiant nustatyti sąnaudų atžvilgiu optimalų minimalių energinio naudingumo reikalavimų lygį.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Be nustatytųjų Direktyvos 2010/31/ES 2 straipsnyje, pateikiamos šių terminų apibrėžtys (su išlyga, kad atliekant skaičiavimą makroekonomikos lygmeniu į taikomus mokesčius neat-
sižvelgiama):

- 1) bendros išlaidos – pradinių investicijų išlaidų esamos vertės, einamųjų išlaidų sumos, pakeitimo išlaidų (laikotarpio pradžios metais) ir, jei taikoma, naudojimo nutraukimo išlaidų verčių suma. Atliekant skaičiavimą makroekonominės lygmeniu, pridedama papildoma išlaidų kategorija *išlaidos dėl išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų*;
- 2) pradinių investicijų išlaidos – visos išlaidos, patirtos iki momento, kai parengtas naudoti pastatas (ar pastato dalis) perduodamas naudotojui. Jas sudaro išlaidos, susijusios su pastato projektavimu, jo dalių pirkimu, prijungimu prie tiekėjų, įrengimu ir perdavimu naudoti;
- 3) energijos išlaidos – metinės išlaidos energijai, fiksuoti mokesčiai už energiją ir mokesčiai už energiją piko metu, įskaitant nacionalinius mokesčius;
- 4) naudojimo išlaidos – visos su pastato naudojimu susijusios išlaidos, įskaitant metines draudimo įmokas, mokesčius už komunalines paslaugas, taip pat abonentinis ir kitus mokesčius;
- 5) priežiūros išlaidos – metinės išlaidos priemonėms, kuriomis siekiama išsaugoti arba atkurti pageidaujamą pastato ar pastato dalies kokybę. Jas sudaro metinės tikrinimo, valymo, reguliavimo, remonto išlaidos ir išlaidos vartojimo reikmenims;
- 6) einamosios išlaidos – metinės priežiūros išlaidos, naudojimo išlaidos ir energijos išlaidos;
- 7) naudojimo nutraukimo išlaidos – pastato ar pastato dalies išardymo pasibaigus jo(s) gyvavimo laikui išlaidos; jas sudaro pastato išardymo, pastato dalių, kurių gyvavimo laikas dar nesibaigė, išmontavimo, taip pat išvežimo ir perdirbimo išlaidos;
- 8) metinės išlaidos – einamųjų išlaidų ir tam tikrais metais patirtų periodinių išlaidų arba pakeitimo išlaidų suma;
- 9) pakeitimo išlaidos – investicijos pastato daliai pakeisti, atsižvelgiant į numatomą ekonominio gyvavimo ciklą per skaičiavimo laikotarpį;
- 10) išlaidos dėl išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų – žalos, padarytos aplinkai dėl pastatuose suvartojamos energijos išmetamo CO₂, pinigine verte;
- 11) pastato etalonas – hipotetinio arba tikro pastato pavyzdys, kuris atitinka tipinę pastato geometriją ir sistemas, tipinį pastato atitvarų ir sistemų energinį naudingumą, tipines funkcijas ir tipinę išlaidų struktūrą valstybėje narėje ir kuris yra reprezentatyvus klimato sąlygų ir geografinės vietos požiūriu;
- 12) diskonto norma – nustatyta vertė realiai pinigų vertei skirtingais laiko momentais palyginti;
- 13) diskonto koeficientas – pinigų srauto konkrečiu laiko momentu konvertavimo į jo pradinę ekvivalentinę vertę daugiklis. Jis nustatomas pagal diskonto normą;
- 14) laikotarpio pradžios metai – metai, pagal kuriuos atliekami skaičiavimai ir nustatomas skaičiavimo laikotarpis;
- 15) skaičiavimo laikotarpis – laikotarpis, į kurį atsižvelgiama atliekant skaičiavimus ir kuris paprastai išreiškiamas metais;
- 16) pastato likutinė vertė – pastato ir pastato dalių likutinių verčių suma skaičiavimo laikotarpio pabaigoje;
- 17) kainų kitimas – neatitikti infliacijos galintis energijos, produktų, pastato sistemų, paslaugų, darbo, taip pat su priežiūros ir kitomis išlaidomis susijusių kainų kitimas per tam tikrą laiką;
- 18) energijos vartojimo efektyvumo priemonė – pastato pakeitimas, dėl kurio sumažėja pastato pirminės energijos poreikis;
- 19) rinkinys – pastato etalonui taikomų energijos vartojimo efektyvumo priemonių ir (arba) atsinaujinančiaisiais energijos ištekliais grindžiamų priemonių rinkinys;
- 20) variantas – visų pastatui taikomų priemonių ir (arba) jų rinkinių (tai gali būti pastato atitvaroms taikomų priemonių, pasyviųjų metodų, pastato sistemoms taikomų priemonių ir priemonių, grindžiamų atsinaujinančiaisiais energijos ištekliais, derinys) bendras rezultatas ir apibūdinimas;
- 21) pastatų pakategorės – smulkesnės pastatų tipų kategorijos, sugrupuotos pagal pastatų dydį, amžių, statybines medžiagas, naudojimo modelį, klimato zoną ar kitus nei Direktyvos 2010/31/ES I priedo 5 dalyje nustatytieji kriterijai. Paprastai nustatomi tokių pakategorių pastatų etalonai;
- 22) pateikta energija – visa per techninės pastato sistemos ribą tai sistemai pateikta energija, skirta konkrečioms poreikiams (šildymui, vėsinimui, vėdinimui, buitiniam karštam vandeniui, apšvietimui, prietaisams ir t. t.) tenkinti ar elektrai gaminti, išreikšta pagal energijos nešiklį;
- 23) šildymui ir vėsinimui reikalinga energija – šiluma, kurią reikia pateikti į kondicionuojamą erdvę arba iš jos pašalinti, kad tam tikrą laiką toje erdvėje būtų palaikomos numatytos temperatūros sąlygos;
- 24) eksportuota energija – techninės pastato sistemos per tos sistemos ribą pateikta ir už jos ribų suvartota energija, išreikšta pagal energijos nešiklį;
- 25) kondicionuojama erdvė – erdvė, kurioje techninėmis priemonėmis, tokiais kaip šildymo ar vėsinimo priemonės, reguliuojami tam tikri aplinkos parametrai, pvz., temperatūra, oro drėgnumas ir kt.;
- 26) atsinaujinančiųjų išteklių energija – atsinaujinančiųjų neįkaskinių išteklių energija, kaip antai: vėjo, saulės, aeroterminių, geoterminių, hidroterminių išteklių, vandenynų energija, hidroenergija, biomasės, sąvartynų dujų, nuotekų perdirbimo įrenginių dujų ir biologinių dujų energija;

3 straipsnis

Lyginamosios metodikos principai

1. Skaičiuodamos sąnaudų atžvilgiu optimalių pastatams ir pastato dalims taikomų minimalių energinio naudingumo reikalavimų lygį, valstybės narės taiko šio reglamento I priede išdėstytus lyginamosios metodikos principus. Pagal šiuos principus sąnaudų atžvilgiu optimalūs lygiai skaičiuojami laikantis ir makroekonominio, ir finansinio požiūrio, tačiau valstybės narės nusprendžia, pagal kurio iš tų skaičiavimų rezultatą nustatomas nacionalinis lyginamasis standartas, kuriuo remiantis bus vertinami nacionaliniai minimalūs energinio naudingumo reikalavimai.

2. Atlikdamos skaičiavimus, valstybės narės:

- a) skaičiavimo laikotarpio pradžios metais laiko metus, kuriais atliekamas skaičiavimas;
- b) taiko šio reglamento I priede nurodytą skaičiavimo laikotarpį;
- c) naudoja šio reglamento I priede nurodytas išlaidų kategorijas;
- d) vertindamos išlaidas dėl išmetamo anglies dioksido, kaip mažiausią apatinę ribą taiko II priede nurodytas numatomas anglies dioksido apyvartinių taršos leidimų kainas.

3. Atlikdamos skaičiavimus valstybės narės papildo lyginamosios metodikos principus ir nustato:

- a) numatomą pastato ir (arba) pastato dalies ekonominio gyvavimo ciklą;
- b) diskonto normą;
- c) išlaidas, susijusias su energijos nešiklių, produktų ir sistemų kainomis, priežiūros ir naudojimo išlaidas, taip pat su darbo sąnaudomis susijusias išlaidas;
- d) pirminės energijos koeficientus;
- e) numatomą visų energijos nešiklių energijos kainos kitimą, atsižvelgiant į šio reglamento II priede pateikiamą informaciją.

4. Valstybės narės stengiasi apskaičiuoti ir nustatyti sąnaudų atžvilgiu optimalių minimalių energinio naudingumo reikalavimų lygį, taikytiną toms pastatų kategorijoms, kurioms iki tol nebuvo nustatyta konkrečių minimalių energinio naudingumo reikalavimų.

5. Valstybės narės atlieka analizę, kad nustatytų, kiek skaičiavimo rezultatai priklauso nuo parametrų pokyčių; atliekant analizę vertinama bent tai, kokią poveikį daro įvairios energijos kainų kitimo tendencijos, taip pat makroekonominį bei finansinį požiūrį atitinkančios diskonto normos, o geriausiu atveju – ir kiti parametrai, kurie, kaip manoma, gali turėti didelį poveikį skaičiavimo rezultatams, pvz., kitų (ne energijos) kainų raida.

4 straipsnis

Apskaičiuoto sąnaudų atžvilgiu optimalaus lygio ir galiojančių minimalių energinio naudingumo reikalavimų palyginimas

1. Atlikusios sąnaudų atžvilgiu optimalių reikalavimų lygių skaičiavimus pagal makroekonominį ir pagal finansinį požiūrį, valstybės narės nusprendžia, kuris iš gautų rezultatų laikomas nacionaliniu lyginamuoju standartu, ir pagal 6 straipsnį apie šį sprendimą praneša Komisijai.

Valstybės narės skaičiavimų rezultatą, kurį priėmė kaip 3 straipsnyje nurodytą nacionalinį lyginamąjį standartą, palygina su nagrinėjamos kategorijos pastatams taikomais galiojančiais energinio naudingumo reikalavimais.

Atsižvelgdamos į šio palyginimo rezultatą valstybės narės užtikrina, kad pagal Direktyvos 2010/31/ES 4 straipsnio 1 dalį minimalūs energinio naudingumo reikalavimai būtų nustatyti siekiant užtikrinti sąnaudų atžvilgiu optimalų lygį. Valstybės narės primygtinai rekomenduojama susieti fiskalines ir finansines paskatas su reikalavimų, atitinkančių to paties pastato etaloną sąnaudų optimalumo skaičiavimo rezultatą, laikymusi.

2. Jei valstybės narės pastatų etalonus nustatė taip, kad sąnaudų atžvilgiu optimalaus lygio skaičiavimo rezultatas taikomas kelioms pastatų kategorijoms, jos gali naudoti tą rezultatą siekdamos užtikrinti, kad visų nagrinjamų kategorijų pastatams būtų nustatyti sąnaudų atžvilgiu optimalaus lygio minimalūs energinio naudingumo reikalavimai.

5 straipsnis

Apskaičiuoto sąnaudų atžvilgiu optimalaus lygio peržiūra

1. Prieš peržiūradamos savo minimalius energinio naudingumo reikalavimus pagal Direktyvos 2010/31/ES 4 straipsnio 1 dalį, valstybės narės peržiūri apskaičiuotą sąnaudų atžvilgiu optimalų lygį. Visų pirma peržiūrima, kokią poveikį su išlaidomis susijusiems pradiniais duomenimis turėjo kainų raida, ir tie duomenys prireikus atnaujinami.

2. Šios peržiūros rezultatai Komisijai pateikiami šio reglamento 6 straipsnyje numatytoje ataskaitoje.

6 straipsnis

Ataskaitos

1. Valstybės narės Komisijai pateikia visų atliekant skaičiavimus naudotų įvesties duomenų bei prielaidų ir tų skaičiavimų rezultatų ataskaitą. Šioje ataskaitoje pateikiami taikyti pirminės energijos konvertavimo koeficientai, makroekonominio ir finansinio skaičiavimų rezultatai, šio reglamento 3 straipsnio 5 dalyje nurodyta jautrumo analizė ir prielaidos dėl energijos kainų ir išmetamo anglies dioksido kainų raidos tendencijų.

2. Jei iš šio reglamento 4 straipsnyje nurodyto palyginimo rezultato matyti, kad galiojančiais minimaliais energinio naudingumo reikalavimais užtikrinamas daug mažesnis energijos vartojimo efektyvumas nei sąnaudų atžvilgiu optimaliais energinio naudingumo reikalavimais, skirtumas pagrindžiamas ataskaitoje.

Jei skirtumo negalima pagrįsti, prie ataskaitos pridedamas atitinkamų veiksmų, kuriais siekiama iki kitos peržiūros toki skirtumą sumažinti iki nereikšmingo dydžio, planas. Tai, ar galiojantys minimalūs energinio naudingumo reikalavimai yra daug mažesni energijos vartojimo efektyvumo požiūriu, nustatoma apskaičiuojant visų galiojančių minimalių energinio naudingumo reikalavimų vidurkio ir visų sąnaudų atžvilgiu optimalių lygių, apskaičiuotų remiantis priimtu nacionaliniu lyginamuoju standartu visiems pastatų etalonams ir pastatų tipams, vidurkio skirtumą.

3. Teikdamos ataskaitas valstybės narės gali naudoti šio reglamento III priede pateiktą šabloną.

7 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo 2013 m. sausio 9 d. pastatams, kuriuose įsikūrusios valdžios institucijos, o nuo 2013 m. liepos 9 d. – kitiems pastatams, išskyrus šio reglamento 6 straipsnio 1 dalį – pastaroji, kaip numatyta Direktyvos 2010/31/ES dėl pastatų energinio naudingumo 5 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, įsigalioja 2012 m. birželio 30 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. sausio 16 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

Sąnaudų atžvilgiu optimalūs metodikos principai**1. PASTATŲ ETALONŲ NUSTATYMAS**

1. Valstybės narės nustato šių kategorijų pastatų etalonus:

- 1) individualių namų;
- 2) daugiabučių pastatų ir sudurtinių namų;
- 3) biurų pastatų.

2. Be biurų pastatų etalonų, valstybės narės nustato kitų Direktyvos 2010/31/ES I priedo 5 dalies d–i punktuose išvardytų kategorijų negyvenamųjų pastatų, kuriems nustatyti konkretūs energinio naudingumo reikalavimai, etalonus.

3. Jei valstybė narė šio reglamento 6 straipsnyje nurodytoje ataskaitoje gali įrodyti, kad nustatytas pastato etalonas gali būti taikomas daugiau nei vienai pastatų kategorijai, ji gali sumažinti naudojamų pastatų etalonų skaičių, taigi atlikti mažiau skaičiavimų. Tokį požiūrį valstybės narės pagrindžia remdamosi analize, iš kurios matyti, kad kelioms pastatų kategorijoms taikomas pastato etalonas yra tas kategorijas atitinkantis esamam pastatų fondui reprezentatyvus pastatas.

4. Kiekvienoje pastatų kategorijoje nustatomas bent vienas naujų pastatų etalonas ir bent du esamų kapitališkai renovuojamų pastatų etaloni. Pastatų etalonai nustatomi pagal pastatų pakategores (pvz., suskirstant pastatus pagal dydį, amžių, išlaidų struktūrą, statybinę medžiagą, naudojimo modelį ar klimato juostą), kurios nustatomos atsižvelgiant į esamo nacionalinio pastatų fondo savybes. Pastatų etalonai ir jų savybės atitinka galiojančių arba numatomų energinio naudingumo reikalavimų struktūrą.

5. Komisijai teikdamos parametrų, į kuriuos atsižvelgta nustatant pastatų etalonus, ataskaitą valstybės narės gali naudoti III priede pateiktą šabloną. 6 straipsnyje nurodytoje ataskaitoje Komisijai pateikiamas pagrindžiamųjų duomenų apie esamą nacionalinį pastatų fondą rinkinys, kuriuo naudotasi nustatant pastatų etalonus. Visų pirma pagrindžiamas savybių, kuriomis remiantis nustatyti pastatų etalonai, pasirinkimas.

6. Esamiems pastatams (ir gyvenamiesiems, ir negyvenamiesiems) valstybės narės taiko bent vieną tinkamai pastato arba pastato vieneto būklei palaikyti būtinos įprastos renovacijos priemonę/rinkinį/variantą (be papildomų teisi- niais reikalavimais nenumatytų energijos vartojimo efektyvumo priemonių).

7. Naujiems pastatams (ir gyvenamiesiems, ir negyvenamiesiems) šiuo metu galiojantys minimalūs energinio naudin- gumo reikalavimai yra pagrindinis reikalavimas, kurį turi atitikti pastatai.

8. Valstybės narės apskaičiuoja ir sąnaudų atžvilgiu optimalių minimalių energinio naudingumo reikalavimų esamuose pastatuose įrengtoms pastato dalims lygį arba tą lygį nustato iš pastatų lygmeniu atliekamų skaičiavimų. Nustatant reikalavimus esamuose pastatuose įrengtoms pastato dalims, skaičiuojant sąnaudų atžvilgiu optimalius reikalavimus kiek įmanoma atsižvelgiama į tos pastato dalies sąveiką su visu pastatu etalonu ir kitomis pastato dalimis.

9. Nustatydamos reikalavimus esamiems pastatams, valstybės narės stengiasi apskaičiuoti ir nustatyti sąnaudų atžvilgiu optimalius atskiroms pastato techninėms sistemoms taikytinus reikalavimus arba remiantis pastato lygmeniu atliekamais skaičiavimais tokius reikalavimus išvesti ne tik šildymo, vėsinimo, karšto vandens ruošimo, oro kondicionavimo ir vėdinimo sistemoms (arba tokių sistemų deriniui), bet ir negyvenamųjų pastatų apšvietimo sistemoms.

2. ENERGIJOS VARTOJIMO EFEKTYVUMO PRIEMONIŲ, ATSINAUJINANČIAISIAIS ENERGIJOS IŠTEKLIAIS GRIN- DŽIAMŲ PRIEMONIŲ IR (ARBA) TOKIŲ PRIEMONIŲ RINKINIŲ IR VARIANTŲ NUSTATYMAS KIEKVIENAM PASTATO ETALONUI

1. Ir naujiems, ir esamiems pastatams taikytinos energijos vartojimo efektyvumo priemonės apibrėžiamos pagal visus pradinis skaičiavimų parametrus, turinčius tiesioginį arba netiesioginį poveikį pastato energiniam naudingumui, įskaitant alternatyvias didelio efektyvumo sistemas, tokias kaip centralizuoto energijos tiekimo sistemos, ir kitas Direktyvos 2010/31/ES 6 straipsnyje išvardytas alternatyvas.

2. Galima sudaryti priemonių rinkinius arba variantus. Jei tam tikros priemonės yra netinkamos atsižvelgiant į vietas, ekonomines ar klimato sąlygas, valstybės narės turėtų tai nurodyti pagal šio reglamento 6 straipsnį Komisijai teikiamoje ataskaitoje.

3. Valstybės narės taip pat nurodo ir naujiems, ir esamiems pastatams taikomas atsinaujinančiųjų išteklių energija grindžiamas priemonės/rinkinius/variantus. Privalomi įpareigojimai, nacionaliniu mastu nustatomi taikant Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2009/28/EB ⁽¹⁾ 13 straipsnį, laikomi viena (vienu) toje valstybėje narėje taikoma (taikomu) priemone/rinkiniu/variantu.
 4. Energijos vartojimo efektyvumo priemonės/rinkiniai/variantai, nustatyti skaičiuojant sąnaudų atžvilgiu optimalius reikalavimus, apima priemonės, reikalingas užtikrinti, kad būtų laikomasi galiojančių minimalių energinio naudingumo reikalavimų. Jei taikoma, jie taip pat apima priemonės/rinkinius/variantus, reikalingus, kad būtų laikomasi nacionalinių paramos schemų reikalavimų. Valstybės narės taip pat įtraukia priemonės/rinkinius/variantus, reikalingus, kad būtų laikomasi minimalių energinio naudingumo reikalavimų naujiems ir galbūt esamiems Direktyvos 2010/31/ES 9 straipsnyje apibrėžtiems beveik nulinės energijos pastatams.
 5. Jei valstybė narė, teikdama 6 straipsnyje nurodytą ataskaitą, gali pateikti anksčiau atliktos išlaidų analizės rezultatus ir taip įrodyti, kad tam tikros priemonės/rinkiniai/variantai yra sąnaudų atžvilgiu visiškai neoptimalūs, atliekant skaičiavimus į juos galima neatsižvelgti. Tačiau atliekant kitą skaičiavimų peržiūrą tokias priemonės/rinkinius/variantus reikėtų iš naujo įvertinti.
 6. Pasirinktos energijos vartojimo efektyvumo priemonės ir atsinaujinančiais energijos ištekliais grindžiamos priemonės, taip pat priemonių rinkiniai/variantai yra suderinami su Reglamento (ES) Nr. 305/2011 I priede išvardytais ir valstybių narių nustatytais esminiais statinių reikalavimais. Jie taip pat suderinami su oro kokybės ir patogumo patalpose lygiais, nustatytais pagal CEN standartą Nr. 15251 dėl patalpų oro kokybės ar lygiavertius nacionalinius standartus. Kai taikant priemonės gaunami skirtingi patogumo lygiai, užtikrinama, kad skaičiavimuose tai būtų aiškiai matyti.
3. PIRMINĖS ENERGIJOS POREIKIO, GAUNAMO TOKIAS PRIEMONES IR PRIEMONIŲ RINKINIUS TAIKANT PASTATO ETALONUI, SKAIČIAVIMAS
1. Energinis naudingumas skaičiuojamas pagal Direktyvos 2010/31/ES I priede pateiktą bendrąją sistemą.
 2. Skaičiuodamos priemonių/rinkinių/variantų energinį naudingumą, valstybės narės pirmiausia apskaičiuoja, kiek energijos reikia šildymui ir vėsinimui pagal nacionaliniu mastu nustatytą grindų plotą. Po to apskaičiuojama erdvės šildymui, vėsinimui, taip pat vėdinimo, buitinio karšto vandens ruošimo ir apšvietimo sistemoms pateikiama energija.
 3. Vietoje pagaminta energija atimama iš pirminės energijos poreikio ir iš pateiktos energijos.
 4. Valstybės narės apskaičiuoja pirminės energijos sąnaudas taikydamos nacionaliniu lygmeniu nustatytus pirminės energijos konvertavimo koeficientus. Pirminės energijos konvertavimo koeficientus šio reglamento 6 straipsnyje nurodytoje ataskaitoje jos pateikia Komisijai.
 5. Valstybės narės naudoja:
 - a) atitinkamus galiojančius CEN energinio naudingumo skaičiavimo standartus arba
 - b) lygiavertį Direktyvos 2010/31/ES 2 straipsnio 4 dalį ir I priedą atitinkantį nacionalinį skaičiavimo metodą.
 6. Skaičiuojant sąnaudų atžvilgiu optimalių lygi energinio naudingumo rezultatai išreiškiami pirminės energijos poreikiu pastato etalono naudingojo grindų ploto kvadratiniam metrui.

4. BENDRŲ IŠLAIDŲ (GRYNOSIOS DABARTINĖS VERTĖS) APSKAIČIAVIMAS KIEKVIENAM PASTATO ETALONUI

4.1. Išlaidų kategorijos

Valstybės narės nustato ir apibūdina šias atskiras išlaidų kategorijas:

- a) pradinį investicijų išlaidas;
- b) einamosios išlaidos – pastato dalių periodinio pakeitimo išlaidos; prirėkus į jas gali būti įtraukiamos pajamos iš energijos gamybos, į kurias valstybės narės gali atsižvelgti atlikdamos finansinį skaičiavimą;
- c) energijos išlaidos – bendros išlaidos energijai, įskaitant energijos kainą, pajėgumo tarifus ir tinklo tarifus;
- d) naudojimo nutraukimo išlaidos, jei tinkama.

Skaičiuodamos makroekonomikos lygmeniu, valstybės narės nustato papildomą išlaidų kategoriją –

- e) išlaidos dėl išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų; jas nustatant atsižvelgiama į kiekybiškai pinigine verte išreikštas ir diskontuotas su išmetamu CO₂ susijusias naudojimo išlaidas, išreikštas tonai CO₂ ekvivalento per skaičiavimo laikotarpį.

⁽¹⁾ OL L 140, 2009 6 5, p. 16.

4.2. Bendrieji išlaidų skaičiavimo principai

1. Numatydamos energijos kainos kitimą, valstybės narės gali naudotis šio reglamento II priede pateiktomis naftos, dujų, anglies ir elektros energijos kainos kitimo prognozėmis, pradėdamos skaičiavimo laikotarpio pradžios metais nuo šių energijos šaltinių vidutinių absoliučių energijos kainų (eurais).

Valstybės narės taip pat nustato nacionalines kitų regioninių/vietos mastu plačiai naudojamų energijos nešiklių energijos kainos ir, jei tinkama, pikinės apkrovos tarifų kitimo prognozes. Komisijai jos pateikia numatomas kainos kitimo tendencijas ir nurodo, kokią pastato vartojamos energijos dalį sudaro įvairių energijos nešiklių energija.

2. Skaičiuojant išlaidas taip pat gali būti įtrauktas kainų (numatomo) kitimo poveikis kitoms (nei energijos) išlaidoms, pastato dalių pakeitimui per skaičiavimo laikotarpį ir, kai taikoma, naudojimo nutraukimo išlaidoms. Peržiūrint ir atnaujinant skaičiavimus, turi būti atsižvelgta į kainų kitimą, įskaitant kitimą dėl inovacijų ir technologijų taikymo.
3. Išlaidų, atitinkančių a–d išlaidų kategorijas, duomenys grindžiami rinka ir yra nuoseklūs vietos ir laiko atžvilgiu. Išlaidos turėtų būti išreiškiamos kaip realios išlaidos, neatsižvelgiant į infliaciją. Išlaidos vertinamos šalies mastu.
4. Nustatant priemonės/rinkinio/varianto bendras išlaidas galima neatsižvelgti į šiuos dalykus:
 - a) išlaidas, kurios yra vienodos visoms vertinamoms priemonėms / rinkiniams / variantams;
 - b) išlaidas, susijusias su pastato dalimis, kurios neturi poveikio pastato energiniam naudingumui.

Į visas kitas išlaidas skaičiuojant bendras išlaidas turi būti visiškai atsižvelgta.

5. Likutinė vertė nustatoma taikant pradinių investicijų išlaidų arba tam tikros pastato dalies pakeitimo išlaidų tiesinio nusidėvėjimo normą iki skaičiavimo laikotarpio pabaigos ir diskontuojama pagal skaičiavimo laikotarpio pradžią. Nuvertėjimo laikotarpis nustatomas pagal pastato arba pastato dalies ekonominio gyvavimo laikotarpį. Pastatų dalių likutinę vertę gali reikėti pakoreguoti atsižvelgiant į tų dalių išmontavimo iš pastato jo numatomo ekonominio gyvavimo ciklo pabaigoje išlaidas.
6. Naudojimo nutraukimo išlaidos, jei taikoma, diskontuojamos ir gali būti atimamos iš galutinės vertės. Išlaidas numatomo ekonominio gyvavimo ciklo pabaigoje gali reikėti pirmiausia diskontuoti pagal skaičiavimo laikotarpio pabaigą ir tik tada – pagal skaičiavimo laikotarpio pradžią.
7. Nustatant galutines išlaidas per numatomą pastato ekonominio gyvavimo ciklą atsižvelgiama į naudojimo nutraukimo išlaidas (jei taikoma) arba komponentų ir pastato dalių likutinę vertę skaičiavimo laikotarpio pabaigoje.
8. Gyvenamiesiems ir visuomeniniams pastatams valstybės narės taiko 30 metų skaičiavimo laikotarpį, o komerciniams, negyvenamiesiems pastatams – 20 metų skaičiavimo laikotarpį.
9. Valstybės narės, nustatydamos pastato dalių ekonominio gyvavimo ciklą, gali naudotis standarto EN 15459 A priede pateiktais pastato dalių ekonominiais duomenimis. Jei nustatoma kitokia pastato dalių ekonominio gyvavimo ciklo trukmė, Komisijai atitinkami duomenys pateikiami 6 straipsnyje nurodytoje ataskaitoje. Valstybės narės numatomą pastato ekonominio gyvavimo ciklą nustato nacionaliniu lygmeniu.

4.3. Bendrų išlaidų apskaičiavimas atliekant finansinį skaičiavimą

1. Nustatant priemonės/rinkinio/varianto bendras išlaidas atliekant finansinį skaičiavimą, atsižvelgiama į vartotojo mokamas kainas, įskaitant visus taikomus mokesčius, taip pat ir PVM. Geriausiu atveju į skaičiavimą turi būti įtrauktos ir skirtingiems variantams/rinkiniams/priemonėms teikiamos subsidijos, tačiau valstybės narės gali nuspręsti į subsidijas neatsižvelgti – tuo atveju jos turi užtikrinti, kad nebūtų atsižvelgta nei į subsidijas, nei į technologijų paramos schemas, nei į galbūt taikomas energijos kainų subsidijas.
2. Skaičiuojant bendras išlaidas pastatams ir pastatų dalims sudedamos įvairių rūšių išlaidos ir joms taikoma diskonto norma, t. y. jos dauginamos iš diskonto koeficiento, kad jas būtų galima išreikšti laikotarpio pradžios metų vertės ir diskontuotos likutinės vertės suma:

$$C_g(\tau) = C_l + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j) \times R_d(i)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

čia:

τ skaičiavimo laikotarpis,

$C_g(\tau)$ bendros išlaidos (nuo laikotarpio pradžios metų τ_0) per skaičiavimo laikotarpį,

- C_I su priemone ar priemonių rinkiniu j susijusios pradinių investicijų išlaidos,
- $C_{a,i}(j)$ su priemone ar priemonių rinkiniu j susijusios metinės išlaidos i metais,
- $V_{f,\tau}(j)$ su priemone ar priemonių rinkiniu j susijusi likutinė vertė skaičiavimo laikotarpio pabaigoje (diskontuota laikotarpio pradžios metams τ_0),
- $R_d(i)$ diskonto koeficientas i metais, atitinkantis diskonto normą r ir apskaičiuojamas taip:

$$R_d(p) = \left(\frac{1}{1 + r/100} \right)^p$$

p – metų skaičius nuo laikotarpio pradžios, r – tikroji diskonto norma.

- Atlikusios jautrumo analizę bent pagal dvi skirtingas pasirinktas palūkanų normas, valstybės narės nustato diskonto normą, naudotiną atliekant finansinį skaičiavimą.

4.4. Bendrų išlaidų apskaičiavimas atliekant makroekonominį skaičiavimą

- Nustatant priemonės/rinkinio/varianto bendras išlaidas atliekant makroekonominį skaičiavimą, atsižvelgiama į kainas be visų mokesčių, PVM ir subsidijų.
- Nustatant priemonės/rinkinio/varianto bendras išlaidas atliekant makroekonominį skaičiavimą, be 4.1 punkte išvardytų išlaidų kategorijų turi būti įtraukta nauja išlaidų kategorija – išlaidos dėl išmetamųjų šiltnamio efektą sukeliančių dujų, kad pakoreguota bendrų išlaidų nustatymo išraiška būtų

$$C_g(\tau) = C_I + \sum_j \left[\sum_{i=1}^{\tau} (C_{a,i}(j)R_d(i) + C_{c,i}(j)) - V_{f,\tau}(j) \right]$$

čia:

$C_{c,i}(j)$ su priemone ar priemonių rinkiniu j susijusios metinės išlaidos dėl išmetamo anglies dioksido i metais.

- Valstybės narės apskaičiuoja bendras priemonių/rinkinių/variantų išlaidas per skaičiavimo laikotarpį dėl išmetamo anglies dioksido – sudeda per metus išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio ir numatomos kasmet išduodamų apyvartinių taršos leidimų kainos už toną CO_2 ekvivalento sandaugas, taikydamos mažiausią apatinę ribą (bent 20 EUR už toną CO_2 ekvivalento iki 2025 m., 35 EUR – iki 2030 m. ir 50 EUR – po 2030 m.) pagal dabartinius Komisijos numatytus anglies dioksido ATL kainos scenarijus (matuojama realiomis ir pastoviomis 2008 m. kainomis eurai – jas reikia pritaikyti prie skaičiavimo datų ir pasirinktos metodikos). Į atnaujintus scenarijus atsižvelgiama kiekvieną kartą persvarstant sąnaudų optimalumo skaičiavimus.
- Atlikusios jautrumo analizę bent pagal dvi skirtingas pasirinktas palūkanų normas (vienos iš jų reali vertė – 3 %), valstybės narės nustato diskonto normą, naudotiną atliekant makroekonominį skaičiavimą.
- JAUTRUMO SU ENERGIJOS KAINOMIS SUSIJUSIEMS ĮVESTIES DUOMENIMS ANALIZĖS ATLIKIMAS

Jautrumo analizės tikslas – nustatyti svarbiausius parametrus sąnaudų atžvilgiu optimaliam lygiui apskaičiuoti. Valstybės narės atlieka jautrumo diskonto normai analizę, taikydamos bent po dvi realias diskonto normas vertes makroekonominiam ir finansiniam skaičiavimuose. Vienos iš diskonto normų, naudotinų atliekant jautrumo analizę makroekonominiam skaičiavime, reali vertė yra 3 %. Valstybės narės atlieka jautrumo energijos kainų kitimo tendencijai analizę pagal visus nacionalinėmis aplinkybėmis pastatuose pakankamai plačiai naudojamus energijos nešiklius. Rekomenduojama atlikti jautrumo ir kitiems svarbiems įvesties duomenims analizę.

- KIEKVIENO PASTATO ETALONO SĄNAUDŲ ATŽVILGIU OPTIMALAUS ENERGINIO NAUDINGUMO LYGIO NUSTATYMAS
- Valstybės narės palygina kiekvieno pastato etalono bendras išlaidas, apskaičiuotas taikant skirtingas energijos vartojimo efektyvumo priemones ir atsinaujinančiais energijos ištekliais grindžiamas priemones ir tų priemonių rinkinius/variantus.
- Jei skaičiuojant sąnaudų atžvilgiu optimalų lygį su skirtingais energinio naudingumo lygiais susijusios bendros išlaidos yra tokios pat, valstybės narės, atlikdamos palyginimą su galiojančiais minimaliais energinio naudingumo reikalavimais, raginamos remtis reikalavimais, užtikrinančiais mažesnes pirminės energijos sąnaudas.

3. Nusprendus, ar nacionalinis lyginamasis standartas nustatomas remiantis makroekonominiu ar finansiniu skaičiavimu, apskaičiuojamas visų naudojamų pastatų etalonų sąnaudų atžvilgiu optimalių energinio naudingumo lygių vidurkis, kad jį būtų galima palyginti su esamų energinio naudingumo reikalavimų tiems patiems pastatų etalonams vidurkiu. Taip apskaičiuojamas skirtumas tarp galiojančių energinio naudingumo reikalavimų ir apskaičiuoto sąnaudų atžvilgiu optimalaus lygio.
-

II PRIEDAS

Informacija apie numatomą ilgalaikį energijos kainų kitimą

Atlikdamos skaičiavimus valstybės narės gali atsižvelgti į Europos Komisijos teikiamą ir du kartus per metus atnaujinamą informaciją apie numatomas kuro ir elektros kainų kitimo tendencijas. Tokia naujausia informacija pateikiama interneto svetainėje http://ec.europa.eu/energy/observatory/trends_2030/index_en.htm.

Kol bus pateiktos ilgesnio laikotarpio prognozės, šias tendencijas galima ekstrapoliuoti laikotarpiui po 2030 m.

Informacija apie numatomą ilgalaikį anglies dioksido apyvartinių taršos leidimų kainų kitimą

Valstybės narės, atlikdamos makroekonominį skaičiavimą, kaip minimalią apatinę ribą turi naudoti numatomas anglies dioksido ATL kainas, nurodytas Komisijos pamatiniame scenarijuje iki 2050 m.; daroma prielaida, kad bus įgyvendinti esami teisės aktai, išskyrus teisės aktus dėl išmetamo anglies dioksido kiekio mažinimo (pirmoji eilutė toliau pateiktoje lentelėje). Šiuo metu numatoma, kad iki 2025 m. kaina už toną bus 20 EUR, iki 2030 m. – 35 EUR, o po 2030 m. – 50 EUR realiomis ir pastoviomis 2008 m. kainomis, kurios pritaikomos prie skaičiavimo datų ir pasirinktos metodikos (žr. toliau pateiktą lentelę). Kiekvieną kartą persvarstant sąnaudų atžvilgiu optimalių lygių skaičiavimą atsižvelgiama į Komisijos pateiktus atnaujintus išmetamo anglies dioksido kainos kitimo scenarijus.

Anglies dioksido apyvartinių taršos leidimų kainos kitimo tendencija	2020	2025	2030	2035	2040	2045	2050
Pamatinė (pavieniai veiksmai, pamatinės iškastinio kuro kainos)	16,5	20	36	50	52	51	50
Veiksmingos technologijos (bendri veiksmai, mažos iškastinio kuro kainos)	25	38	60	64	78	115	190
Veiksmingos technologijos (pavieniai veiksmai, pamatinės iškastinio kuro kainos)	25	34	51	53	64	92	147

Šaltinis – <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=SEC:2011:0288:FIN:EN:PDF> 7.10 priedas

III PRIEDAS

Ataskaitos šablonas, kurį valstybės narės gali naudoti teikdamos Komisijai ataskaitas pagal Direktyvos 2010/31/ES 5 straipsnio 2 dalį ir šio reglamento 6 straipsnį

1. PASTATŲ ETALONAI

- 1.1. Naudodamiesi 1 lentele (esami pastatai) ir 2 lentele (nauji pastatai) nurodykite visų kategorijų pastatų etalonus ir kaip jie reprezentatyvūs esamam pastatų fondui. Priede galima pateikti papildomos informacijos.
- 1.2. Nurodykite, kokia grindų ploto norma taikoma jūsų šalyje ir kaip ji apskaičiuojama.
- 1.3. Išvardykite atrankos kriterijus, kuriais remiantis nustatyti pastatų (ir naujų, ir esamų) etalonai, pvz., statistinė analizė pagal naudojimą, amžių, geometriją, klimato juostas, išlaidų struktūrą, statybinę medžiagą ir t. t., taip pat nurodykite patalpos oro sąlygas, lauko oro sąlygas ir geografinę vietą.
- 1.4. Nurodykite pastato etalono tipą: pastato pavyzdys, virtualus pastatas ir t. t.
- 1.5. Nurodykite nacionalinio pastatų fondo pagrindžiamųjų duomenų rinkinį.

1 lentelė

Esamų pastatų etalonas (kapitalinė renovacija)

Esami pastatai	Pastato geometrija ⁽¹⁾	Kokią pastato atitvarų dalį sudaro langų plotas ir langai, pro kuriuos nešviečia saulė	Grindų plotas m ² , kaip nurodoma statybos kodekse	Pastato apibūdinimas ⁽²⁾	Tipinės statybos technologijos apibūdinimas ⁽³⁾	Vidutinis energinis naudingumas kWh/m ² per metus (prieš investuojant)	Komponentų lygio reikalavimai (tipinė vertė)
1) Individualūs namai ir pakategorės							
1 pakategorė							
2 pakategorė ir t. t.							
2) Daugiabučiai pastatai ir sudurtiniai namai ir pakategorės							
3) Biurų pastatai ir pakategorės							
4) Kitos negyvenamųjų pastatų kategorijos							

⁽¹⁾ S/V (ploto ir tūrio santykis), orientacija, šiaurės, vakarų, pietų ir rytų fasadų plotas.

⁽²⁾ statybinė medžiaga, tipinis sandarumas (kokybinis), naudojimo modelis (jei taikoma), amžius (jei taikoma).

⁽³⁾ Techninės pastato sistemos, pastato dalių U vertės, langų plotas, U vertė, g vertė, užuolaidos, pasyviosios sistemos ir t. t.

2 lentelė

Naujų pastatų etalonas

Nauji pastatai	Pastato geometrija ⁽¹⁾	Kokią pastato atitvarų dalį sudaro langų plotas ir langai, pro kuriuos nešviečia saulė	Grindų plotas m ² , kaip nurodoma statybos kodekse	Tipinis energinis naudingumas kWh/m ² per metus	Komponentų lygio reikalavimai
1) Individualūs namai ir pakategorės					
1 pakategorė					
2 pakategorė ir t. t.					
2) Daugiabučiai pastatai ir sudurtiniai namai ir pakategorės					
3) Biurų pastatai ir pakategorės					
4) Kitos negyvenamųjų pastatų kategorijos					

⁽¹⁾ S/V, šiaurės, vakarų, pietų ir rytų fasadų plotas. Pastaba. Pats naujo pastato orientavimas gali būti energijos vartojimo efektyvumo priemonė.

3 lentelė

Lentelės pavyzdys su energiniu naudingumu susijusiems duomenims pateikti

			Dydis	Vienetai	Apibūdinimas
Skaiciavimas	metodas ir priemonė(s)				trumpas taikyto skaičiavimo metodo apibūdinimas (pvz., pagal EN ISO 13790) ir kokiais skaičiavimo priemonėmis naudotasi
	pirminės energijos konvertavimo koeficientai				skaičiavimuose naudoti pirminės energijos konvertavimo į pateiktą energiją koeficientai (pagal energijos nešiklį)
Klimato sąlygos	vieta				miesto pavadinimas, geografinė platumą ir ilgumą
	šildymas laipsniais per parą			HDD	vertinama pagal EN ISO 15927-6, nurodomas skaičiavimo laikotarpis
	vėsinimas laipsniais per parą			CDD	
	klimatinių duomenų šaltinis				pateikti nuorodas į skaičiavimuose naudoto klimatinių duomenų rinkinio šaltinį
	vietovės apibūdinimas				pvz., kaimo vietovė, priemiestis, miestas. Paaiškinti, ar atsižvelgta į arti esančių pastatų buvimą
Pastato geometrija	ilgis × plotis × aukštis			m × m × m	nurodoma pagal tūrį, kuriame oras šildomas ir (arba) kondicionuojamas (EN 13790), o ilgis atitinka pietinio fasado horizontalųjį matmenį

		Dydis	Vienetai	Apibūdinimas
	aukštų skaičius		—	
	S/V (ploto ir tūrio) santykis		m ² /m ³	
	langų ploto ir bendro pastato atitvarų ploto santykis	pietūs	%	
		rytai	%	
		šiaurė	%	
		vakarai	%	
	orientacija		°	pietinio fasado azimutas (į pietus nukreipto fasado nuokrypis nuo pietų krypties)
Pastato viduje atgaunama energija	pastato naudojimas			pagal Direktyvos 2010/31/ES I priede nurodytas siūlomas pastatų kategorijas
	vidutinis iš pastate esančių asmenų gaunamos šilumos kiekis		W/m ²	
	apšvietimo sistemos savitoji elektrinė galia		W/m ²	bendra visos kondicionuojamų patalpų apšvietimo sistemos elektrinė galia (visos lempos + apšvietimo sistemos valdymo įranga)
	elektrinių įrenginių savitoji elektrinė galia		W/m ²	
Pastato dalys	vidutinė sienų U vertė		W/m ² K	svertinė visų sienų U vertė: $U_{\text{wall}} = (U_{\text{wall}_1} \cdot A_{\text{wall}_1} + U_{\text{wall}_2} \cdot A_{\text{wall}_2} + \dots + U_{\text{wall}_n} \cdot A_{\text{wall}_n}) / (A_{\text{wall}_1} + A_{\text{wall}_2} + \dots + A_{\text{wall}_n})$; čia: U_{wall_i} = i tipo sienos U vertė; A_{wall_i} = bendras i tipo sienų paviršiaus plotas
	vidutinė stogo U vertė		W/m ² K	analogiškai sienų U vertei
	vidutinė rūsio U vertė		W/m ² K	analogiškai sienų U vertei
	vidutinė langų U vertė		W/m ² K	analogiškai sienų U vertei; turėtų būti atsižvelgiama į rėmo ir skirtukų šilumos tiltelį (pagal EN ISO 10077-1)
	šilumos tilteliai	bendras ilgis	m	
		vidutinis ilginis šilumos praleidimas	W/mK	
	ploto vieneto šiluminė talpa	išorinių sienų	J/m ² K	vertinama pagal EN ISO 13786
		vidinių sienų	J/m ² K	
		plokščių	J/m ² K	
	užuolaidų sistemų tipas			pvz., žaliuzės, ritininė užuolaida, pakabinamoji užuolaida ir t. t.
	vidutinė g vertė	langų stiklo	—	bendras langų stiklo laidumas saulės energijai (stiklo paviršiui statmenai spinduliuotei), t. y. svertinė vertė, apskaičiuojama atsižvelgiant į įvairių langų plotą (vertinama pagal EN 410)
		stiklas + užuolaidos	—	bendras langų stiklo ir išorinio apsaugos nuo saulės įtaiso laidumas saulės energijai vertinamas pagal EN 13363-1/-2
	oro apykaitos sparta (kiek oro pasikeičia per valandą)		1/h	pvz., skaičiuojama 50 Pa slėgio lauke ir patalpoje skirtumui

			Dydis	Vienetai	Apibūdinimas
Pastato sistemos	vėdinimo sistema	kiek oro pakeičiama per valandą		1/h	
		šilumos atgavimo efektyvumas		%	
	šildymo sistemos efektyvumas	generavimas		%	vertinama pagal EN 15316–1, EN 15316–2-1, EN 15316–4-1, EN 15316–4-2, EN 15232, EN 14825, EN 14511
		paskirstymas		%	
		spinduliavimas		%	
		reguliavimas		%	
	vėsinimo sistemos efektyvumas	generavimas		%	vertinama pagal EN 14825, EN 15243, EN 14511, EN 15232
		paskirstymas		%	
		spinduliavimas		%	
		reguliavimas		%	
	buitinio karšto vandens ruošimo sistemos efektyvumas	generavimas		%	vertinama pagal EN 15316–3-2, EN 15316–3-3
		paskirstymas		%	
Pastato nustatyto- sios vertės ir grafi- kai	nustatytoji temperatūra	žiemą		°C	patalpose palaikoma temperatūra
		vasarą		°C	
	nustatytasis oro drėgnumas	žiemą		%	patalpose palaikomas oro drėgnumas, jei taikoma; „Oro drėgnumas turi nedidelį poveikį temperatūros pajautimui ir suvokiamai gyvenamųjų patalpų oro kokybei“ (EN 15251).
		vasarą		%	
	naudojimo grafikas ir valdymas	buvimas patalpose			pateikti pastabas arba nuorodas (EN ar nacionaliniai standartai ir t. t.) apie skaičiavimuose naudotus tvar-karaščius
		apšvietimui			
		prietaisai			
		vėdinimui			
		šildymo sistema			
		vėsinimo sistema			
Pastato energijos poreikis ir naudo- jimas	įgyvendintų svarbiausių pasyviųjų strategijų (šiluminės) energijos įnašas	1) ...		kWh per metus	pvz., saulės energiją naudojantis žiemos sodas, natūralus vėdinimas, dienos šviesos panaudojimas ir t. t.
		2) ...		kWh per metus	
		3) ...		kWh per metus	
	energijos poreikis šildymui			kWh per metus	šiluma, kurią reikia pateikti į kondicionuojamą erdvę arba iš jos pašalinti, kad tam tikrą laiką toje erdvėje būtų palaikomos numatytos temperatūros sąlygos
	energijos poreikis vėsinimui			kWh per metus	
	energijos poreikis buitinio karšto vandens ruošimui			kWh per metus	šilumos kiekis, kurį reikia suteikti reikalingam buitinio karšto vandens kiekiui, kad vandens temperatūra pakiltų nuo vandentiekiu tiekiamo šalto vandens temperatūros iki nustatytos karšto vandens temperatūros jo teikimo vietoje
	energijos poreikis kitoms reikmėms (oro drėkinimui, sausinimui)			kWh per metus	vandens garų, kuriuos techninė pastato sistema turi pateikti į kondicionuojamą erdvę arba iš jos pašalinti siekiant palaikyti nustatytą mažiausią arba didžiausią oro drėgnumą toje erdvėje (jei taikoma), liekamoji šiluma

		Dydis	Vienetai	Apibūdinimas
	energijos sąnaudos vėdinimui		kWh per metus	vėdinimo sistemai tiekama elektros energija, reikalinga orui vartyti ir šilumai atgauti (neįskaitant energijos orui sušildyti), taip pat oro drėgnumo palaikymo sistemoms tiekama energija oro drėgnumui palaikyti
	energijos sąnaudos vidaus apšvietimui		kWh per metus	apšvietimo sistemai ir kitiems prietaisams ir (arba) sistemoms tiekama elektros energija
	energijos sąnaudos kitoms reikmėms (prietaisams, išorės apšvietimui, pagalbinėms sistemoms ir t. t.)		kWh per metus	
Energijos generavimas pastato vietoje	šiluminė energija iš atsinaujinančiųjų išteklių (pvz., saulės šiluminių kolektorių)		kWh per metus	energija iš atsinaujinančiųjų išteklių (t. y. išteklių, kurie imant energiją neišnaudojami, kaip antai: saulės, vėjo, vandens, biomasės energija) arba iš kogeneracijos
	pastate generuojama ir vietoje sunaudojama elektros energija		kWh per metus	
	pastate generuojama ir į rinką tiekama elektros energija		kWh per metus	
Energijos sąnaudos	pateikta energija	elektros	kWh per metus	visa per techninės pastato sistemos ribą tai sistemai pateikiama energija, skirta konkrečioms poreikiams (šildymui, vėsinimui, vėdinimui, buitinio karšto vandens ruošimui, apšvietimui, prietaisams ir t. t.) tenkinti, išreikšta pagal energijos nešiklį;
		iškastinio kuro	kWh per metus	
		kita (biomasės, centrinio šildymo ir (arba) vėsinimo ir t. t.)	kWh per metus	
	pirminė energija		kWh per metus	energija, kuri nebuvo kaip nors konvertuota ar transformuota

2. VARIANTŲ / PRIEMONIŲ / RINKINIŲ PASIRINKIMAS

- 2.1. Lentelėje nurodyti pasirinktų variantų / priemonių / rinkinių, taikytų skaičiuojant sąnaudų atžvilgiu optimalų lygį, savybes. Iš pradžių nurodykite labiausiai įprastų technologijų ir sprendimų savybes, tuomet – naujoviškesnių. Jei iš ankstesnių skaičiavimų matyti, kad priemonės nėra optimalios sąnaudų atžvilgiu, lentelės pildyti nereikia, bet apie tai būtina atskirai pranešti Komisijai. Galima naudoti toliau pateiktą formą, tačiau turėkite omenyje, kad tai tik pavyzdys.

4 lentelė

Lentelės pavyzdys pasirinktiems variantams / priemonėms išvardyti

Visi skaičiavimai turėtų atitikti tą patį patogumo lygį. Preliminariai taikant kiekvieną variantą / rinkinį / priemonę turėtų būti užtikrintas priimtinas patogumas. Jei būtų atsižvelgiama į skirtingus patogumo lygius, palyginimas būtų nepagrįstas.

Priemonė	Standartinis atvejis	1 variantas	2 variantas	Ir t. t.
Stogo izoliacija				
Sienų izoliacija				
Langai	5,7 W/m ² K (apibūdinimas)	2,7 W/m ² K (apibūdinimas)	1,9 W/m ² K (apibūdinimas)	
Kokią pastato atitvarų bendro ploto dalį sudaro langai				

[illegible]

Pastato etalonas

Priemonė / priemonių rinkinys / variantas (kaip aprašyta 4 lentelėje)	Energijos poreikis		Energijos sąnaudos					Pateikta kiek- vieno ištekliaus energija	Pirminės ener- gijos poreikis kWh/m ² , per metus	Pirminės ener- gijos kiekio sumažinimas palyginti su pastato etalonu
	šildymui	vėsinimui	šildymui	vėsinimui	vėdinimui	buitinio karšto vandens ruošimui	apšvietimui			

Kiekvieno pastato etalono atžvilgiu užpildykite po lentelę.

Ataskaitoje galima pateikti tik svarbiausias priemones / rinkinius, tačiau turėtų būti nurodoma, kiek skaičiavimų atlikta iš viso. Jei iš ankstesnių skaičiavimų matyti, kad priemonės nėra optimalios sąnaudų atžvilgiu, lentelės pildyti nereikia, bet apie tai būtina atskirai pranešti Komisijai.

3.2.2. Atskiroje lentelėje pateikite šalyje naudojamų pirminės energijos konvertavimo koeficientų santrauką.

3.2.3. Papildomoje lentelėje nurodykite pateiktą energiją pagal kiekvieną energijos nešiklį.

4. BENDRŲ IŠLAIDŲ SKAIČIAVIMAS

4.1. Apskaičiuokite su kiekvienu variantu/rinkiniu/priemone susijusias bendras išlaidas pagal mažos, vidutinės arba didelės energijos kainos scenarijų ir nurodykite toliau pateiktose lentelėse. Apskaičiuotos su pastato etalonu susijusios išlaidos atitinka 100 %.

4.2. Nurodykite naudotos energijos kainos kitimo informacijos šaltinį.

4.3. Nurodykite diskonto normą, taikytą atliekant finansinį ir makroekonominį skaičiavimus, ir pagrindžiamosios jautrumo analizės, kurioje kiekvienam skaičiavimui taikoma bent po dvi skirtingas palūkanų normos vertes, rezultata.

6 lentelė

Išvesties duomenys ir bendrų išlaidų apskaičiavimas

Kiekvieno pastato etalono atžvilgiu užpildykite po vieną makroekonominio ir po vieną finansinio skaičiavimo lentelę. Išlaidų duomenis nurodykite nacionaline valiuta.

Variantas / rinkinys / priemonė, kaip nuro- dyta 5 lente- lėje	Pradinių investicijų išlaidos (laikotarpio pradžios metais)	Metinės einamosios išlaidos			Skaiciavimo laikotarpis ⁽¹⁾ 20, 30 metų	Išlaidos dėl išmetamųjų šiltnamio efektą suke- liančių dujų (tik makroe- konomi- niame skai- čiavime)	Likutinė vertė	Diskonto norma (skirtingos normos makroeko- nominame ir finans- iniame skai- čiavimuose)	Numatomas ekonominio gyvavimo ciklas	Naudojimo nutraukimo išlaidos (kai taikoma)	Apskai- čiuotos bendros išlaidos
		Metinės priežiūros išlaidos	Naudojimo išlaidos								

⁽¹⁾ Su gyvenamaisiais ir visuomeniniais pastatais susijusiose skaičiavimuose atsižvelgiama į 30 metų skaičiavimo laikotarpį, o su komerciniais, negyvenamaisiais pastatais – bent 20 metų laikotarpį.

⁽²⁾ Būtina atsižvelgti į (numatomą) energijos kainų kitimo ateityje poveikį, jei per skaičiavimo laikotarpį rengiamasi keisti pastato dalis.

4.4. Nurodykite skaičiuojant bendras išlaidas naudotus įvesties parametrus (pvz., su darbo sąnaudomis susijusios išlaidos, su technologija susijusios išlaidos ir t. t.).

4.5. Atlikite ir makroekonominio, ir finansinio skaičiavimo jautrumo pagrindinėms išlaidų rūšims, energijos išlaidoms ir taikytai diskonto normai analizę. Kiekvieno išlaidų varianto duomenis pateikite atskiroje lentelėje (pavyzdys 4.6 lentelė).

4.6. Nurodykite išlaidas dėl šiltnamio efektą sukeliančių dujų, pagal kurias atlikti makroekonominiai skaičiavimai.

5. SĄNAUDŲ ATŽVILGIU OPTIMALUS LYGIS PAGAL PASTATŲ ETALONUS
- 5.1. Kiekvienu pastatų etalonams taikomu atveju nurodykite ekonomiškai optimalų energinio naudingumo lygį (išreikštą pirminės energijos kWh/m² per metus arba, jei taikomas sistemos lygmens metodas, kitais tinkamais vienetais, pvz., U verte) ir ar sąnaudų atžvilgiu optimalūs lygiai apskaičiuoti makroekonomikos ar finansiniu lygmeniu.
6. PALYGINIMAS
- 6.1. Jei skirtumas yra didelis, nurodykite pateisinamąjį tokio skirtumo priežastį, o jei skirtumo negalima (visiškai) pateisinti, pateikite atitinkamų veiksmų tam skirtumui sumažinti planą.

7 lentelė

Naujų ir esamų pastatų duomenų palyginamoji lentelė

Pastato etalonas	Sąnaudų atžvilgiu optimalus diapazonas / lygis (nuo iki) kWh/m ² per metus (atitinkamam vienetui taikant pastato dalių metodą)	Pastatų etalonams dabar taikomi reikalavimai kWh/m ² per metus	Skirtumas

Skirtumo pateisinamosios priežastys:

Nepateisinamo skirtumo sumažinimo planas:

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 245/2012

2012 m. kovo 20 d.

**kuriuo dėl pieno ir pieno produktų eksporto į Dominikos Respubliką iš dalies keičiamas
Reglamentas (EB) Nr. 1187/2009**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, kuriuo nustatomas bendras žemės ūkio rinkų organizavimas ir konkrečios tam tikriems žemės ūkio produktams taikomos nuostatos (Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas) ⁽¹⁾, ypač į jo 170 straipsnį, 171 straipsnio 1 dalį kartu su 4 straipsniu,

kadangi:

- (1) 2009 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1187/2009, kuriuo nustatomos išsamios specialiosios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatų dėl pieno ir pieno produktų eksporto licencijų ir eksporto grąžinamųjų išmokų taikymo taisyklės ⁽²⁾, 27 straipsnyje nustatyta, kad atsižvelgiant į Dominikos Respublikai taikomą pieno miltelių eksporto kvotą, pirmenybė turi būti teikiama produktams, kuriems suteikti specialūs eksporto grąžinamųjų išmokų nomenklatūros produktų kodai. Šis apribojimas pradėtas taikyti siekiant užtikrinti, kad nebūtų pateikta labai daug licencijų paraiškų, nes tai galėtų paskatinti rinkos suskaidymą ir Sąjungos eksportuotojams keltų rinkos dalies praradimo grėsmę;
- (2) pirmą kartą 2011–2012 kvotos metams prašomi kiekiai buvo mažesni nei šiuo kvotos laikotarpiu galimi eksportuoti kiekiai. Neišnaudotus kiekius tikslinga paskirstyti pareiškėjams, kuriuos domina galimybė gauti didesnius nei prašoma kiekius su sąlyga, kad užstatas bus atitinkamai padidinamas;
- (3) siekiant kuo veiksmingiau išnaudoti kvotą ateinančiais metais, tikslinga į licencijų paraiškų taikymo sritį įtraukti visus produktus, kuriems taikoma tarifinė kvota, kaip nurodyta CARIFORUM valstybių ir Europos bendrijos bei jos valstybių narių ekonominės partnerystės susitarime ⁽³⁾, kurio pasirašymas ir laikinas taikymas patvirtinti Tarybos sprendimu 2008/805/EB ⁽⁴⁾. Be to, kalbant apie eksporto licencijų galiojimą, Reglamento (EB) Nr. 1187/2009 6 straipsnio 2 dalyje numatyta leidžianti nukrypti nuostata turėtų būti taikoma ne tik produktams, priklausantiems tai pačiai to reglamento I priede nurodytai produktų kategorijai, bet ir visiems produktams, kuriems taikoma tarifinė kvota;
- (4) kadangi nuo 2008 m. eksporto grąžinamųjų išmokų neskiriama, eksporto licencijų paraiškose ir licencijose turėtų būti nurodyti ne grąžinamųjų išmokų nomenkla-

tūros produktų kodai, bet Kombinuotosios nomenklatūros kodai. Susijusias nuostatas reikėtų atitinkamai suderinti;

- (5) siekiant užtikrinti tinkamą administravimą, pranešimą apie kiekį, kuriam išduotos licencijos, Komisija turi gauti iki rugpjūčio 31 d. Ir atitinkamai – reikalavimas pranešti apie skirtus kiekius yra perteklinis, todėl gali būti panaikintas;
- (6) Reglamento (EB) Nr. 1187/2009 28 straipsnio 3 dalies a punkte nustatyta, kad eksporto licencijų paraiškos yra priimtinos tik tuo atveju, jei pareiškėjai pateikia užstatą, kaip nurodyta to reglamento 9 straipsnyje. Todėl 33 straipsnio 1 dalyje nurodyta to reglamento 9 straipsnio išimtis yra netinkama;
- (7) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1187/2009 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas;
- (8) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Bendro žemės ūkio rinkų organizavimo vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1187/2009 iš dalies keičiamas taip:

1. 27 straipsnio 2 dalies pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„Licencijų paraiškos gali būti pateiktos visiems produktams, kuriems suteikti šie Kombinuotosios nomenklatūros kodai: 0402 10, 0402 21 ir 0402 29.“

2. 28 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„Kad eksporto licencijos paraiška būtų priimtina, galima pateikti tik vieną su Kombinuotoje nomenklatūroje nustatytu tuo pačiu produkto kodu susijusią paraišką, ir visos paraiškos turi būti vienu metu pateikiamos vienos valstybės narės kompetentingai institucijai.“

3. 31 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmą pastraipą pakeičiama taip:

„Ne vėliau kaip penktą darbo dieną po to, kai pasibaigia licencijų paraiškų teikimo laikotarpis, valstybės narės praneša Komisijai apie licencijų paraiškose nurodytus kiekius pagal abi kvotos dalis ir pagal Kombinuotosios nomenklatūros produktų kodus arba prireikus apie tai, kad paraiškų nepateikta.“;

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 318, 2009 12 4, p. 1.

⁽³⁾ OL L 289, 2008 10 30, p. 3.

⁽⁴⁾ OL L 289, 2008 10 30, p. 1.

b) 2 dalies trečia ir ketvirta pastraipos pakeičiamos taip:

„Jei pritaikius paskirstymo koeficientą vienam pareiškėjui tenka mažiau kaip 20 tonų, pareiškėjai gali atsiimti savo paraiškas. Tokiais atvejais per tris darbo dienas nuo Komisijos sprendimo paskelbimo jie apie tai praneša kompetentingai institucijai. Užstatas grąžinamas nedelsiant. Kompetentinga institucija per aštuonias darbo dienas nuo sprendimo paskelbimo praneša Komisijai pagal Kombinuotosios nomenklatūros produktų kodus suskirstytus kiekius, kurių atžvilgiu atsiimtos paraiškos ir grąžintas užstatas.

Jei licencijų paraiškose nurodytas produktų kiekis neviršija 28 straipsnio 1 dalyje minėtų kvotų, Komisija likusius kiekius paskirsto proporcingai prašomiems kiekiams, nustatydamą paskirstymo koeficientą. Suma, gauta taikant koeficientą, turi būti suapvalinta iki artimiausio sveikojo skaičiaus (kg). Per savaitę nuo paskirstymo koeficiento paskelbimo dienos veiklos vykdytojai praneša kompetentingai institucijai papildomą kiekį, kurį jie sutinka priimti. Pateiktas užstatas atitinkamai padidinamas.“

4. 32 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies trečia pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės ne vėliau kaip iki vasario mėn. pabaigos praneša Komisijai pagal abi 28 straipsnio 1 dalyje nurodytos kvotos dalis ir pagal Kombinuotosios nomenklatūros produktų kodus suskirstytus kiekius, kuriems eksportuoti buvo išduotos licencijos.“;

b) 2 dalis papildoma šia pastraipa:

„Taikant 6 straipsnio 2 dalį eksporto licencija taip pat galioja visiems produktams, kuriems suteikti 27 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyti kodai.“;

c) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Kasmėt ne vėliau kaip iki rugpjūčio 31 d. valstybės narės praneša Komisijai 28 straipsnio 1 dalyje nurodyto ankstesnio 12 mėnesių laikotarpio kiekius, suskirstytus pagal abi 28 straipsnio 1 dalyje nurodytos kvotos dalis ir pagal Kombinuotosios nomenklatūros produktų kodus, nurodydama:

— kiekį, kuriam licencijos nebuvo išduotos arba buvo panaikintos,

— eksportuotą kiekį.“

5. 33 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Taikomas II skyrius, išskyrus jo 7 ir 10 straipsnius.“

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2012–2013 kvotos metų.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 20 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 246/2012

2012 m. kovo 20 d.

kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos

Komisija nustato standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;

- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 20 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	IL	139,1
	JO	64,0
	MA	49,0
	TN	98,4
	TR	98,3
	ZZ	89,8
0707 00 05	JO	183,3
	TR	157,2
	ZZ	170,3
0709 91 00	EG	76,0
	ZZ	76,0
0709 93 10	JO	225,1
	MA	60,5
	TR	129,2
	ZZ	138,3
0805 10 20	EG	51,8
	IL	76,4
	MA	51,2
	TN	57,9
	TR	68,9
	ZZ	61,2
0805 50 10	EG	43,8
	TR	53,3
	ZZ	48,6
0808 10 80	AR	89,5
	BR	82,5
	CA	125,0
	CL	101,6
	CN	103,4
	MK	31,8
	US	164,1
	UY	74,9
	ZA	119,9
0808 30 90	ZZ	99,2
	AR	94,3
	CL	124,6
	CN	63,0
	ZA	91,6
	ZZ	93,4

⁽¹⁾ Šalių nomenklaturą nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 247/2012

2012 m. kovo 20 d.

dėl importo licencijų išdavimo pagal paraiškas, pateiktas per pirmąsias 2012 m. kovo mėn. dienas, atsižvelgiant į pagal Reglamentą (EB) Nr. 620/2009 administruojamą aukštos kokybės jautienos tarifinę kvotą

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2006 m. rugpjūčio 31 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1301/2006, nustatantį žemės ūkio produktų importo tarifinių kvotų, kurioms taikoma importo licencijų sistema, administravimo bendrąsias taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 7 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) 2009 m. liepos 13 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 620/2009, kuriuo nustatomos aukštos kokybės jautienos importo tarifinės kvotos administravimo taisyklės ⁽³⁾, išdėstytos išsamios importo licencijos paraiškų teikimo ir importo licencijų išdavimo taisyklės;
- (2) reglamento (EB) Nr. 1301/2006 7 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad tais atvejais, kai licencijos paraiškose nuro-

dyti kiekiai viršija kiekius, kuriuos galima importuoti atitinkamu importo tarifinės kvotos laikotarpiu, turėtų būti nustatyti kiekvienoje licencijos paraiškoje nurodyto kiekio paskirstymo koeficientai. Pagal Reglamento (EB) Nr. 620/2009 3 straipsnį 2012 m. kovo 1–7 d. laikotarpiu pateiktose importo licencijos paraiškose nurodytas kiekis viršijo kiekį, kurį galima importuoti. Todėl turėtų būti nustatytas kiekis, kuriam galima išduoti importo licencijas, ir paskirstymo koeficientas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

2012 m. kovo 1–7 d. laikotarpiu pagal Reglamento (EB) Nr. 620/2009 3 straipsnį pateiktose importo licencijos paraiškose nurodytas kiekis, kuriam taikoma kvota, kurios eilės numeris 09.4449, dauginamas iš paskirstymo koeficiento 0,385109 %.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 20 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 238, 2006 9 1, p. 13.

⁽³⁾ OL L 182, 2009 7 15, p. 25.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 248/2012

2012 m. kovo 20 d.

kuriuo panaikinamas cukraus produktų, kuriems skirtos tam tikros tarifinės kvotos, importo licencijos paraiškų teikimo sustabdymas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,

atsižvelgdama į 2009 m. rugsėjo 25 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 891/2009, kuriuo leidžiama naudoti tam tikras Bendrijos tarifines kvotas cukraus sektoriuje ir nustatoma jų administravimo tvarka ⁽²⁾, ypač į jo 5 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Laikantis Reglamento (EB) Nr. 891/2009, nuo 2012 m. sausio 19 d. 2012 m. sausio 18 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 41/2012, kuriuo sustabdomas

licencijos paraiškų dėl cukraus produktų pagal tam tikras tarifines kvotas teikimas ⁽³⁾, buvo sustabdytas importo licencijos paraiškų, susijusių su eilės numeriu 09.4318, teikimas.

- (2) Atsižvelgiant į gautus pranešimus apie nepanaudotas ir (arba) iš dalies panaudotas licencijas, vėl galima leisti importuoti tam tikrą cukraus produktų, kuriems suteiktas šis eilės numeris, kiekį. Todėl paraiškų teikimo sustabdymą reikėtų panaikinti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Nuo 2012 m. sausio 19 d. panaikinamas įgyvendinimo reglamente (ES) Nr. 41/2012 nustatytas importo licencijos paraiškų, susijusių su eilės numeriu 09.4318, teikimo sustabdymas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2012 m. kovo 20 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko pavedimu*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 254, 2009 9 26, p. 82.

⁽³⁾ OL L 16, 2012 1 19, p. 40.

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT